

Valdības Vēstnesis

Maksa par „Valdības Vēstnesi” sākot no 1. janvāra:
 Sākot ekpedicijā
 Par 1 mēnesi 75 rbj. — kap.
 Piesūtīt mājā un pa pasta:
 Par 1 mēnesi 90 rbj. — kap.
 Par atsevišķa numura: sākot ekpedicijā
 Par 1 pēdējiem 8 : 25 :
 8 : 75 :

Latvijas valdības
 Iznāk katru dienu, izņemot

 Redakcija:
 Rīgā, pili № 2. Tel. № 9-89
 Runas stundas no 11—12

oficiālais laikraksts
 svētdienas un svētku dienas

 Kantoris un ekspedīcija:
 Rīgā, pili № 1. Tel. № 9-57
 Atvērta no pulksten 9—3

Sludinājumu maksa:
 a) lielu sludinājumi līdz 30 vien-
 acīgām rindām 180 rbj. — kap.
 par katru tālāku rindām 6 . . .
 b) citām izsludinājumam un smailā per-
 sonām, par katru vienācīgu
 rindām 8 . . .
 c) privātiem par katru vienācīgu
 rindām 10 . . .

No 12 Pirmdien, 16. janvāri 1922. g. Piektais gads

Noteikumi par būvniecības un būv-
 tehnikas lietu pārzināšanu.
 Noteikumi par tiesu iekārtas un civil-
 un kriminālprocesa likumu dažu
 pantu grozīšanu.
 Noteikumi par miertiesnešu kompetences
 paplašināšanu civilīetās.
 Pārgrozījums noteikumos par dažiem
 pārgrozījumiem valsts pārvaldes lietu
 tiesašanas kārtībā.
 Noteikumi par nodevu likuma 202. panta
 2. un 3. punktu atcelšanu.
 Noteikumi par visu nardas sodu pār-
 rēķināšanu zelta frankos un par
 kriminālu un disciplināru lietu pie-
 kritības tiesām un kaļa priekšnie-
 cībai attiecīgu grozīšanu.
 Papildinājums valsts ipašumu pārvaldes
 likumā par izpiršanas akta nodevām.
 Noteikumi par „Zemes ierīcības Vēstnesi”.
 Pārgrozījumi pagaidu noteikumos par
 zemes ceļu labošanu.
 Noteikumi par nodokli no peldošiem
 līdzekļiem un pa iekšējiem ūdens-
 ceļiem pārvadājamiem materiāliem.
 Noteikumi par dārgmetālu saturošu priekš-
 metu pārbaudīšanas un apzīmēšanas
 nodevām.
 Papildu noteikumi par ārzemju pasēm.
 Pārgrozījumi un papildinājumi rūpniecības
 darba likumā.
 Pārgrozījumi un papildinājumi notei-
 kumos par tirdzniecības rūpniecības
 nodokli.
 Pārgrozījumi rīkojumā par nodokli uz
 nekustamiem īpašumiem pilsētās un
 miestos.
 Papildinājums likumā par būvkošu iz-
 sniegšanu lauksaimniecības vāja-
 dzībān.
 Papildinājums alkohola saturošu vielu
 ražotāvu un tirgotāvu patentu no-
 dokļu sarakstā.
 Pārgrozījums pie 1921. g. 30. augusta
 pārgrozījumiem noteikumos par kaļa
 zaudējuma komisijām.
 Noteikumi par medīšanu.
 Noteikumi par mežaizsardzību.
 Pārgrozījumi 1920. g. 15. marta likumā
 par atdzības izsniegšanu sērgu dēļ
 nogalināto un sērgās kritušo lopu
 īpašniekiem.

6. Par padomes locekļiem var būt
 tikai personas ar augstāko izglītību, kuŗām
 ir ne mazāk kā 10 gadu prakse teknikā.
 7. Tehniskās padomes locekļa amatu
 var savienot ar citu dienestu.
 8. Sikākas instrukcijas par tehnisko
 padomi un tās darbību izdod iekšlietu
 ministrs.
 9. Būvvaldes uzdevums ir:
 1) pārvaldīt būvniecības un būvtech-
 nikas lietas;
 2) rūpēties par būvniecībā un būv-
 teknikā vajadzīgo noteikumu un
 likumprojektu izstrādāšanu;
 3) izpildīt tehniski-policijisko virsuz-
 raudzību par pašvaldību un valsts
 iestāžu rīcību būvlikumu izpildīšanā.
 4) pārbaudīt un apstiprināt resoru
 būvprojektus, izņemot apsardzības
 un satiksmes ministrijas būves, kā
 arī finansu ministrijas būves ostu
 rajonā;
 5) pārbaudīt un apstiprināt privāto
 būvju projektus, kuŗu apstiprinā-
 šana pārsniedz pašvaldības iestāžu
 kompetenci;
 6) izlemt pārsūdzības par pašvaldības
 iestāžu lēmumiem, attiecošas uz pri-
 vātu projektu atraidīšanu;
 7) pārbaudīt un celt ministriem priekšā
 apstiprināšanai pilsētu, miestu un
 citu apdzīvotu vietu apbūves
 planus;
 8) pārbaudīt un celt ministriem priekšā
 apstiprināšanai no pilsētām, mie-
 stiem un apriņķiem izstrādātes vie-
 tētos esošos noteikumos par būv-
 cībā un būvtechnikā;
 9) pārbaudīt un apstiprināt atklātu
 pieminekļu projektus;
 10) gādāt par pastāvošo pieminekļu,
 vēsturisku būvju un viņu atlieku
 uzglabāšanu;
 11) vākt un kārtot ziņas par būvmate-
 riālu un darba cenām;
 12) rūpēties par darba spēka un mate-
 riālu normu izstrādāšanu.
 10. Tehniskās padomes uzdevums ir:
 1) dot atsauksmi par būvniecības un
 būvtechnikas jautājumiem un likumu
 pārgrozījumu un papildinājumu pro-
 jektiem;
 2) dot atsauksmi par noteikumu pro-
 jektiem būvniecībā un būvtechnikā;
 3) dot atsauksmi par tiem jautājumiem
 būvniecībā un būvtechnikā, ar ku-
 rām pē tās griežas būvvalde vai
 citas valsts iestādes;
 4) ierosināt uz būvniecību un būv-
 tehniku attiecīgus jautājumus.
 11. Atcelti Krievijas būvlikumu
 (XII. sējuma pirmās daļas 1900. g. izd.)
 — pirmās sadaļas pirmās nodaļas 1., 2.,
 3., 4., 5., 5¹., un otrās nodaļas 6., 7.,
 8., 9., 10. un 11. pantī. —
 1922. g. 12. janvārī.
 Ministru prezidents Z. Meierovics.
 Iekšlietu ministra vietā
 A. Birznieks.

Valdības rīkojumi un navēles.

Noteikumi
 par būvniecības un būvtechnikas
 lietu pārzināšanu.
 (Izdoti 1919. g. 16. jūlija likuma kārtībā.)

1. Būvniecības un būvtechnikas gal-
 venā pārvaldīšana un pārzināšana piekrit
 iekšlietu ministrijai ar zemāk pievestiem
 izņēmumiem.
 2. Iekšlietu ministrija izdod saskaņā
 ar pastāvošiem likumiem būvniecības un
 būvtechnikas jautājumos noteikumus,
 kuŗi ir saistoši priekš privātiem pilso-
 ņiem, pašvaldības un valsts iestādēm.
 Piezīme. Pēc 4. pantā minētās
 tehniskās padomes nodibināšanas
 iekšlietu ministrija izdod noteikumus
 būvniecības un būvtechnikas jautā-
 jumos, izprasījuse padomes at-
 sauksmi.
 3. Būvniecības un būvtechnikas lietu
 pārvaldīšanai pie iekšlietu ministrijas pa-
 stāv būvvalde.
 4. Būvniecības un būvtechnikas jau-
 tājumu atrisināšanai pie būvvaldes pa-
 stāv tehniskā padome.
 5. Tehniskā padome pastāv no 7
 locekļiem: būvvaldes priekšnieka, vai
 viņa vietas izpildītāja, kā priekšsēdētāja,
 trim iekšlietu ministra ieceltiem loce-
 kļiem un trim priekšstāvējiem no iekš-
 lietu ministra apzīmētām tehnisku or-
 ganizācijām. Padomes locekļus apstiprina
 iekšlietu ministrs uz noteiktu laiku.

Noteikumi
 par tiesu iekārtas un civil- un kriminal-
 procesa likumu dažu pantu grozīšanu.
 (Izdoti 1919. g. 16. jūlija likuma kārtībā.)
 A.

Tiesu iekārtas likumos iz-
 darīt sekošus pārgrozījumus.
 1. 21a (1. pk.), 40^{1a}, 79¹, 119¹, 119²,
 146a, 201. (1. pk.), 231³, 231⁴, 243¹,
 243², 299. (5. un 6. pk.), 320., 355.
 (5. un 6. pk.), 560. un 582. pantus iz-
 teikt šādi.
 1) 21a p. 1. pk. 201. p. 1. pk. un
 299. p. 5. un 6. pk. nevar
 būt personas a) kas atrodas
 zem izmeklēšanas vai tiesas par nozie-
 dzīgiem darbiem, kuŗi sodāmi ar cie-
 tumu vai citu bargāku sodu, vai par
 amata pārkāpumu, b) kuŗām piespriesti
 a) punktā minētie sodi, kaut arī viņas

pēc taisīta sprieduma atsvabinātu no soda
 noilguma, izlīguma, apzēlošanas vai
 amnestijas dēļ, c) kas bijušas zem
 tiesas par a) punktā minētiem noziedzī-
 giem darbiem, kad kriminālvajāšana pret
 viņām, pirms sprieduma taisīšanas, iz-
 beigta uz iepriekšējā (b) punktā norādī-
 tiem pamatiem.”
 2) 40^{1a}. Dažos rajonos pastāv arī pa-
 pildu miertiesneši; viņu iecelšana un at-
 laišana padota vispārējiem noteikumiem
 par iecirkņu miertiesnešiem.
 3) 79¹. Bez 79. pantā minētiem iz-
 meklēšanas tiesnešiem pastāv vēl svarīgu
 lietu un sevišķi svarīgu lietu izmeklēša-
 nas tiesneši.
 4) 119¹. Lai izšķirtu uzraudzības lie-
 tas par tiesu iestādēm un tiesu resora
 amatpersonām, izņemot prokuratūru, tā-
 pat arī gadījumos, kuŗi sevišķi atzīmēti
 šajos tiesu iekārtas likumos un civil-
 un kriminālprocesa likumos, sastādās senata
 apvienota sapulce zem priekšsēdētāja,
 kuŗu ievēl senats no senatoru vidus. Šī
 sapulce sastāv no visiem senatoriem.
 119². Disciplinārieti izšķiršanai par
 tiesu resora amatpersonām senata sas-
 tāvā sastādās augstākā disciplināra tiesa
 zem sevišķa priekšsēdētāja, kuŗu iecel
 ministru kabinets no senatoru vidus.
 Šīs tiesas sastāvs: pa vienam no katras
 senata departamenta locekļiem, kuŗus
 ievēl senats uz vienu gadu, divi tiesu
 palatas locekļi, kuŗus ievēl palatas rī-
 cības sēde uz vienu gadu, un divi zvēri-
 nāti advokāti; kuŗus ievēl palatas zvēri-
 nātie advokāti padome no
 personām, kas bijušas par zvērinātiem
 advokātiem vismaz sešus gadus.

5) 146a. Ja nav iespējams sēdi pa-
 pildināt iepriekšējā pantā norādītā kārtī-
 bā, tad pieaicināmi: apgabaltiesā, tiklab
 kā pirmā, tā arī otrā instancē — vie-
 tējie iecirkņu un papildu miertiesneši vai
 izmeklēšanas tiesneši, izņemot tos no
 viņiem, kas izdarījuši izmeklēšanu, un
 tos, par kuŗu spriedumiem, lēmumiem
 un rīcību iesniegta sūdzība tiesai caur
 lūkojamā lietā; tiesu palatā — vietējās
 apgabaltiesas locekļi, pēc šīs tiesas
 priekšsēdētāja norādījuma, izņemot tos
 locekļus, kas apgabaltiesā līdzī sprieduši
 lietās, kuŗas apspriežamas šajā palatas
 sēdē.
 6) 231³. Tiesu priekšsēdētājiem, priekš-
 sēdētāju biedriem un tiesu locekļiem,
 kuŗus atstāj ārpus štata, ir tiesība dabūt,
 raugoties pēc viņu vēlēšanās, vai nu
 pilnu algu viena gada laikā, vai pusalgas
 divu gadu laikā, ja šī laikā viņus ne-
 ieceltu jaunā amatā.
 7) 243¹. Senatoru nevar atlaist no
 amata bez lūguma, izņemot 243². pantā
 paredzēto gadījumu. Tāpat to nevar pār-
 celt bez viņa piekrišanas no viena de-
 partamenta uz otru. Senatoru var pa-
 gaidām atstādīt no amata, ja par viņu
 iesākta tiesas izmeklēšana vai viņu no-
 dod tiesai; senatoru galīgi atstādina no
 amata ne citādi, kā pēc kriminaltiesas
 sprieduma.

243². Ja senatoram, viņa veselības
 stāvokļa dēļ, viena gada laikā nebūtu
 bijis iespējams piedalīties departamenta
 darbā un viņš neiesniegtu lūgumu dēļ
 atsvabināšanas no šī darba, tad priekš-
 sēdētājs, departamenta vārdā, viņam
 rakstiski atgādina šo pienākumu. Bet
 ja pēc tam minēto lūgumu neiesniegtu
 viena mēneša laikā, tad departaments
 ierosina jautājumu par senatora atsvabi-
 nāšanu no amata.
 8) 320. Par tiesas izpildītāja apvaino-
 šanu viņa pienākumu izpildīšanas laikā
 un par jebkuŗu pretošanos viņa likumīgām
 prasībām un rīkojumiem, vainīgie sodāmi
 pēc soda likumu 142., 143., 145., 146.,
 471. (3 pk.) 476. un 532. (3. pk.) pantu
 nosacījumiem.
 9) 355 p. 5. un 6. pk.: Par zvērinātiem
 advokātiem nevar būt personas
 5) kuŗām piespriests ar tiesību zaudēšanu
 saistīts sods, kaut arī viņas pēc taisīta

sprieduma atsvabinātu no soda noilguma,
 izlīguma, apzēlošanas vai amnestijas dēļ;
 6) kas atrodas zem izmeklēšanas vai
 tiesas par noziedzīgiem darbiem, par
 kuŗiem noteikts ar tiesību zaudēšanu
 saistīts sods, vai kas bijušas zem tiesas
 par minētiem noziedzīgiem darbiem, ja
 kriminālvajāšana pret viņām, pirms
 sprieduma taisīšanas, izbeigta uz iepriekš-
 šejā (5) punktā norādītiem pamatiem.
 10) 560. Par miertiesnešiem var iecelt
 personas: 1) kas uav jaunākas par
 divdesmit pieciem gadiem un 2) kas
 izglītojušas augstākās vai vidējās mācības
 iestādēs, vai izturējušas tam piemērotu
 pārbaudījumu, vai arī nokalpojušas ne
 mazāk par trīs gadiem tādos amatos,
 kuŗus izpildot vaiējušas iegūt praktiskas
 zināšanas tieslietās.

11) 582. Atvaļinājumu iecirkņu un
 papildu miertiesnešiem līdz vienam mē-
 nesim gadā dod apgabaltiesa. Ilgāks
 atvaļinājums un atlaišana no dienesta
 pēc lūgumiem atkarajas no ministru ka-
 bineta pēc tieslietu ministra iesnieguma.
 II. 140¹. pantu ar piezīmēm un
 398. pantu ar piezīmi — atcelt, papil-
 dinot 140. pantu ar aizrādījumu uz
 senatu.
 III. Likumos paredzētas miertiesnešu
 sapulču tiesības un pienākumus uzlikt
 apgabaltiesai, aizrādījumus uz visaug-
 stāko varu (179., 182., 233. un 257.
 pantos) atvietot ar aizrādījumu uz
 ministru kabinetu, un vārdu „senats vai
 guberņas avīzēs” vietā teikt „Valdības
 Vēstnesi”.

IV. Senata dažādas kopsapulces saukti
 par „Senata apvienoto sapulci” piešķirot
 šai sapulcei visu agrāko kopsapulču,
 apvienoto aapulču apvienoto un kopējo
 sēžu kompetences. Senats savā apvienotā
 sapulcē notur tiesu vai rīcības sēdes
 atkarībā no izspriežamo lietu būtības.
 V. Personas, kas iestājas tiesu resora
 dienestā (225., 303., 566. u. c. p.) zvērasta
 vietā dod svinīgu solījumu uz 1920. gada
 31. marta likuma par civildienestu („Vald.
 Vēstn.” 83 n.) 13. panta vispārējā
 pamata. Personas, kas iestājas zvērinātos
 advokatos, dod zvērasta vietā (381. p.)
 svinīgu solījumu pēc sekošas formulas:
 „Apsolos būt Latvijai uzticīgs, izpildīt
 noteikti un pēc savas labākās apziņas
 un pārliecības valsts likumus, nerakstīt
 un nerunāt pie tiesas neko tādu, kas
 varētu kaitēt valstij, sabiedrībai, ģimenei
 un tikumībai, godīgi izpildīt sava uzņē-
 mamā amata pienākumus, izturēties ar
 cienību pret tiesām un valsts varu,
 sargāt savu pilnvarotāju vai to personu
 intereses, kuŗu lietas man uzdotas,
 apzinoties, ka man par savu darbību
 jāatbild likuma priekšā.”
 VI. 231⁴. pants atcelts.

B.
 Civilprocesa likumos izdarīt
 sekošus pārgrozījumus:
 I. 45. panta 9. un 10. punktus izteikt
 šādi:
 Par pilnvarniekiem miertiesās nevar
 būt personas: . . .
 9) kuŗām piespriests ar tiesību zau-
 dēšanu saistīts sods, kaut arī viņas pēc
 taisīta sprieduma atsvabinātu no soda
 noilguma, izlīguma, apzēlošanas vai
 amnestijas dēļ;
 10) kas bijušas zem tiesas par no-
 ziedzīgiem darbiem, par kuŗiem noteikts
 ar tiesību zaudēšanu saistīts sods, ja
 lietas par šīm personām izbeigtas pirms
 tiesas sprieduma taisīšanas, uz iepriekšējā
 (9.) punktā norādītiem pamatiem.
 II. 101¹. panta 2. punktā minēto
 sumu noteikt uz 30 zelta frankiem.
 III. 42. pantu, 45. panta 8. punktu un
 88. panta 2. daļu atcelt.
 C.

Kriminalprocesa likumos
 izdarīt sekošus pārgrozījumus:
 I. 27. pantā stripot norādījumu uz
 kārtas tiesībām.

sprieduma atsvabinātu no soda noilguma,
 izlīguma, apzēlošanas vai amnestijas dēļ;
 6) kas atrodas zem izmeklēšanas vai
 tiesas par noziedzīgiem darbiem, par
 kuŗiem noteikts ar tiesību zaudēšanu
 saistīts sods, vai kas bijušas zem tiesas
 par minētiem noziedzīgiem darbiem, ja
 kriminālvajāšana pret viņām, pirms
 sprieduma taisīšanas, izbeigta uz iepriekš-
 šejā (5) punktā norādītiem pamatiem.
 10) 560. Par miertiesnešiem var iecelt
 personas: 1) kas uav jaunākas par
 divdesmit pieciem gadiem un 2) kas
 izglītojušas augstākās vai vidējās mācības
 iestādēs, vai izturējušas tam piemērotu
 pārbaudījumu, vai arī nokalpojušas ne
 mazāk par trīs gadiem tādos amatos,
 kuŗus izpildot vaiējušas iegūt praktiskas
 zināšanas tieslietās.

11) 582. Atvaļinājumu iecirkņu un
 papildu miertiesnešiem līdz vienam mē-
 nesim gadā dod apgabaltiesa. Ilgāks
 atvaļinājums un atlaišana no dienesta
 pēc lūgumiem atkarajas no ministru ka-
 bineta pēc tieslietu ministra iesnieguma.
 II. 140¹. pantu ar piezīmēm un
 398. pantu ar piezīmi — atcelt, papil-
 dinot 140. pantu ar aizrādījumu uz
 senatu.
 III. Likumos paredzētas miertiesnešu
 sapulču tiesības un pienākumus uzlikt
 apgabaltiesai, aizrādījumus uz visaug-
 stāko varu (179., 182., 233. un 257.
 pantos) atvietot ar aizrādījumu uz
 ministru kabinetu, un vārdu „senats vai
 guberņas avīzēs” vietā teikt „Valdības
 Vēstnesi”.

IV. Senata dažādas kopsapulces saukti
 par „Senata apvienoto sapulci” piešķirot
 šai sapulcei visu agrāko kopsapulču,
 apvienoto aapulču apvienoto un kopējo
 sēžu kompetences. Senats savā apvienotā
 sapulcē notur tiesu vai rīcības sēdes
 atkarībā no izspriežamo lietu būtības.
 V. Personas, kas iestājas tiesu resora
 dienestā (225., 303., 566. u. c. p.) zvērasta
 vietā dod svinīgu solījumu uz 1920. gada
 31. marta likuma par civildienestu („Vald.
 Vēstn.” 83 n.) 13. panta vispārējā
 pamata. Personas, kas iestājas zvērinātos
 advokatos, dod zvērasta vietā (381. p.)
 svinīgu solījumu pēc sekošas formulas:
 „Apsolos būt Latvijai uzticīgs, izpildīt
 noteikti un pēc savas labākās apziņas
 un pārliecības valsts likumus, nerakstīt
 un nerunāt pie tiesas neko tādu, kas
 varētu kaitēt valstij, sabiedrībai, ģimenei
 un tikumībai, godīgi izpildīt sava uzņē-
 mamā amata pienākumus, izturēties ar
 cienību pret tiesām un valsts varu,
 sargāt savu pilnvarotāju vai to personu
 intereses, kuŗu lietas man uzdotas,
 apzinoties, ka man par savu darbību
 jāatbild likuma priekšā.”
 VI. 231⁴. pants atcelts.

B.
 Civilprocesa likumos izdarīt
 sekošus pārgrozījumus:
 I. 45. panta 9. un 10. punktus izteikt
 šādi:
 Par pilnvarniekiem miertiesās nevar
 būt personas: . . .
 9) kuŗām piespriests ar tiesību zau-
 dēšanu saistīts sods, kaut arī viņas pēc
 taisīta sprieduma atsvabinātu no soda
 noilguma, izlīguma, apzēlošanas vai
 amnestijas dēļ;
 10) kas bijušas zem tiesas par no-
 ziedzīgiem darbiem, par kuŗiem noteikts
 ar tiesību zaudēšanu saistīts sods, ja
 lietas par šīm personām izbeigtas pirms
 tiesas sprieduma taisīšanas, uz iepriekšējā
 (9.) punktā norādītiem pamatiem.
 II. 101¹. panta 2. punktā minēto
 sumu noteikt uz 30 zelta frankiem.
 III. 42. pantu, 45. panta 8. punktu un
 88. panta 2. daļu atcelt.
 C.

Kriminalprocesa likumos
 izdarīt sekošus pārgrozījumus:
 I. 27. pantā stripot norādījumu uz
 kārtas tiesībām.

II. 83. p. un 1. piezīmē pie 199. p. minēto norādījumu par piedzīto sumu ieskaitīšanu kapitālā ieslodzījuma telpu ierīkošanai mirtiesnešu iecirkņos atvietot ar norādījumu, ka šīs sumas nāk valstij par labu.

III. 84. panta piezīmi izteikt sekoši: „Ja dēļ piedalīšanās noziedzīgā darbā vai uz aizdomu pamata par to apcietināta persona, kuja atrodas valsts vai pašvaldības dienestā vai mācās kādā izglītības iestādē, tad tam, kas devis rīkojumu minēto personu apcietināt, nekavējoties jāziņo par to apcietinātā priekšniecībai.”

IV. 89. p. 1. pk. „Pie slēgtām durvīm iztiesājamās lietas:

1) par noziedzīgiem nodarījumiem pret ģimenes tiesībām (sodu likuma 412. p. 2. daļa, 414.—420. un 423. p. p.), kā arī par mioēto sodu likumu 490. pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, ja šis nodarījums izdarīts attiecībā uz mazgadīgu personu.”

V. 1337. panta noteikumu attiecināt arī uz Latgali.

VI. Attiecīgos pantos sastopamos norādījumus uz „noziedzīgiem un pārkāpumiem” atvietot ar vārdiem „noziedzīgi nodarījumi”.

VII. 40., 48., 56., piezīmi pie 65. un 77. pantus atcelt.

Rīgā, 1922. g. 13. janvārī.

Ministru prezidents

Z. Meierovics.

Tieslietu ministrs

V. Holcmanis.

Noteikumi

par visu naudas sodu pārrēķināšanu zelta frankos un par kriminālu un disciplināru lietu piekritības tiesām un kaļa priekšniecībai attiecīgu grozīšanu.

(Izdoti 1919. g. 16. jūlija likuma kārtībā.)

I. nodaja.

1. Visi naudas sodi, kuji paredzēti 1903. g. sodu likumos, vispārējo, mirtiesu un pagastu tiesu iekārtas likumos, krimināl- un civilprocesa likumos, pagasta tiesu civilprocesa noteikumos, kaļa tiesu un kaļa sodu likumos un citos Latvijā spēkā esošos bijušos Krievijas likumos, uzliekami zelta frankos un santimos tānī pašā sumā, kāda šie sodi noteikti minētos likumos Krievijas valdības laikā Krievijas rubļos un kapēikās.

Šī panta noteikumi neattiecas uz tiem naudas sodiem, kuji jau pārrēķināti ar atsevišķiem likumiem zelta frankos.

2. Pārvēršot 1903. g. sodu lik. un kaļa sodu likumos noteiktos naudas sodus arestā vai kaļa cietumā, ievērojams tas pats samērs, kāds noteikts starp arestu vai kaļa cietumu no vienas puses un Krievijas rubļiem no otras puses.

3. Latvijas rubļos noteiktie naudas sodi uzliekami zelta frankos sekošā samērā:

1) sodi, kuji paredzēti:

a) sodu likumos par akzizes noteikumu pārkāpumiem („V. V.” 1920. g. № 98 līdz 100),

b) noteikumos par ienākumu nodokli (lik. un rīk. krāj. 1920. g. 61),

skaitot: 5 Latvijas rubļi = 1 z. fr.;

2) sodi, kuji paredzēti:

a) Latvijas Satversmes Sapulces vēlēšanu likumā (lik. un rīk. krāj. 1919. g. 124),

b) likumā par kaļa klausības likuma noteikumu pārkāpšanu (lik. un rīk. krāj. 1921. g. 220),

skaitot: 10 Latvijas rubļi = 1 z. fr.;

3) sodi, kuji paredzēti:

a) likumā par naudas maiņu operācijām (lik. un rīk. krāj. 1921. g. 51),

b) likumā par Krievijas bijušo valdības papīra naudas zīmēm (likumu un rīkojumu krāj. 1921. g. 69),

skaitot: 20 rbļ. = 1 zelta franks.

4. Muitas likuma papildinājumos un pārgrozījumos (lik. un rīk. krāj. 1921. g. 76) Krievijas zelta rubļos noteiktie sodi uzliekami zelta frankos, skaitot 1 zelta rubli = 1 zelta frankam.

5. Visi tiesas vai administratīvā kārtībā zelta frankos uzliekamie naudas sodi piedzenami Latvijas rubļos pēc piedzīšanas mēneša kursa, kuju noteic finansu ministrs saziņā ar tieslietu ministri.

II. nodaja.

6. Kriminālprocesa lik. 180. p. (1914 g. izd.) paredzētās sumas — 50 rubļu vietā likt 50 zelta frankus.

7. Kriminālprocesa lik. 34. p. 2. pkt. (1920. g. 14. sept. likuma redakcijā, lik.

un rīk. krāj. 208) minēto 10.000 Latv. rubļu vietā likt 500 zelta frankus.

Kaļa tiesu likumu (kaļa lik. kop. XXIV. gr. 4. izd.) 253., 260., 688. un 1385. pantos Krievijas rubļu vietā likt zelta frankus tādās pašās sumās.

8. Sod. lik. 574., 581. un 591. pantos (1919. g. 5 dec. un 1920. g. 14. sept. lik. redakcijā, lik. un rīk. krāj. 1919. g. 152. un 1920. g. 208.) paredzēto sumu 10.000 un 10 Latvijas rubļu vietā likt — pirmā gadījumā 500 z. fr. un otrā — 1 z. fr.

Sodu likumu 547. un 577. pantos minēto 500 rbļ. vietā likt 500 zelta frankus.

Kaļa sodu likumu (kaļa lik. kop. XXII. gr. 4. izd.) 232. pantā 300 krievu rubļu vietā likt 300 zelta frankus.

9. Vainīgiem atņemamo priekšmetu vērtība, izdevumi, maksājumi un prasības par zaudējumu atlīdzību, kas paredzēti krim. proc. lik. 34. p. 2. p., un kaļa tiesu likumu 253. p. 1. un 4. pkt., 260. p. 2. un 4. pkt., 688. un 1385. pantos, ja tie pieteikti Latvijas rubļos, pārrēķinami piekritības noteikšanai zelta frankos pēc kursa, kuju noteic finansu ministrs saziņā ar tieslietu ministri.

Pēc tā pašā kursa pārrēķinami sodu likumu 547., 574., 577., 581. un 591. p.p. un kaļa sodu likumu 232. p. minētos gadījumos zagtās, piesavinātās, paņemtas, izšķērdētās mantas vērtība vai zaudējums. Iesāktās lietās un 1922. g. janvārī šis kurss rēķinams: 50 L. r. = 1 z. fr.

III. nodaja.

10. Disciplīnas reglamenta (kaļa lik. kop. XXIII. gr. 4. izd.) 120., 122. un 129. pantos Krievijas rubļu vietā likt zelta frankus tādās pašās sumās.

Pārrēķināšana izdarāma saskaņā ar šo noteikumu 5. un 9. p.p.

IV. nodaja.

11. Krimināllietas, kujas ienākušas apgabaltiesu vai kaļa tiesas caurskatīšanai pēc agrākās piekritības un kujas apsūdzības rakstu noraksti jau izsniegti, nav nododamas attiecīgām tiesām pēc jauniem piekritības noteikumiem.

Rīgā, 1922. g. 13. janvārī.

Ministru prezidents Z. Meierovics.

Tieslietu ministrs V. Holcmanis.

Noteikumi

par mirtiesnešu kompetences paplašināšanu civilīetās.

(Izdoti 1919. g. 16. jūlija likuma kārtībā.)

1. Mirtiesnešu kompetenci civilīetās paaugstināt no 10.000 uz 25.000 Latvijas rubļiem.

2. Civilprocesa likuma 186. panta pēdējo daļu izteikt sekoši:

Lietās, kujas prasības vērtība nepārsniedz pieci tūkstoši rubļus, kasācijas sūdzības nav pielaižamas.

3. Civilīetās, kujas uzskātas tiesu iestādēs uz agrāko piekritības noteikumu pamata, nav nododamas attiecīgām tiesām pēc jauniem piekritības noteikumiem.

Rīgā, 1922. g. 13. janvārī.

Ministru prezidents Z. Meierovics.

Tieslietu ministrs V. Holcmanis.

Noteikumi

par nodevu likuma 202. p. 2. un 3. pkt. atcelšanu.

(Izdoti 1919. g. 16. jūlija likuma kārtībā.)

Nodevu likuma (Krievijas likumu kopojuma V. sējuma 1914. g. izd.) 202. panta 2. un 3. punktus atcelt.

Rīgā, 1922. g. 13. janvārī.

Ministru prezidents Z. Meierovics.

Tieslietu ministrs V. Holcmanis.

Pārgrozījums

noteikumos par dažiem pārgrozījumiem valsts pārvaldes lietu tiesāšanas kārtībā.

(Izdots 1919. g. 16. jūlija likuma kārtībā.)

1. Noteikumu par dažiem pārgrozījumiem valsts pārvaldes lietu tiesāšanas kārtībā (civ. proc. lik. III. grām., I. sadaļa, 1914. g. izd.) otrā pantā minēto 1889 a. pantu izlabot uz 1289 a. pantu.

2. Pārgrozījums stājas spēkā no izsludināšanas dienas.

Rīgā, 1922. g. 13. janvārī.

Ministru prezidents Z. Meierovics.

Tieslietu ministrs V. Holcmanis.

Pārgrozījumi 1920. g. 15. marta likumā par atlīdzības izsniegšanu sērgu dēļ nogalināto un sērgās kritušo lopu īpašniekiem.

(Izdoti 1919. g. 16. jūlija likuma kārtībā.)

1920. g. 15. marta likumu par atlīdzības izsniegšanu sērgu dēļ nogalināto un sērgās kritušo lopu īpašniekiem (Lik. un vald. rīk. krāj. 1920. g. № 175) papildināt sekoši:

I. 5. pantu sākot ar d punktu izteikt sekoši:

d) Pie liellopu (govju) plaušu sērgas, par slimiem un kritušiem liellopiem.

e) Pie liellopu (govju) jauna galvas karšņa, par nokautiem, slimiem un kritušiem liellopiem.

f) Pie liellopu (govju) mēža, par nokautiem, slimiem un kritušiem liellopiem.

g) Pie zirgu influences (influenca equorum) par kritušiem zirgiem.

h) Pie visām citām sērgām tikai tādā gadījumā, ja veterinarārsts, vai komisija atzīst par nepieciešamu nogalināt slimo lopu.

II. 6. panta a punktu izteikt sekoši:

a) Kad uz veterinarārsta, vai komisijas rīkojumu nogalinātais lops, uzskērzot izrādās par pilnīgi veselū, vai sērgu likvidešanas gadījumos nokauti lopi, veselū vai aizdomīgi pielīpšanā.

III. 9. panta a un e punktus izteikt sekoši:

a) Kad lopu īpašnieks nav ievērojis iekšlietu ministra rīkojumu un obligatoriskos noteikumus par sērgu pieteikšanu un apkaļošānu, vai arī nav pareizi izpildījis no veterinarārsta un policijas priekšā rakstītos noteikumus par māļlopu sērgu apkaļošānu.

e) Par lopiem, kuji ievesti no ārzemēm un saslimst ar kādu no apakšā minētām sērgām:

ar liellopu plaušu sērgu	90
„ liesas sērgu	14
„ trakuma sērgu	45
„ jauniem ienāšiem	120
„ liellopu jauno galvas karšni	28
„ liellopu mēri	21
„ zirgu influences	21

1922. g. 13. janvārī.

Ministru prezidents Z. Meierovics.

Iekšlietu ministra vietā A. Birznieks.

Pārgrozījumi un papildinājumi noteikumos par tirdzniecības-rūpniecības nodokli.

(Izdoti 1919. g. 16. jūlija likuma kārtībā.)

Pārgrozot noteikumus par tirdzniecības-rūpniecības nodokli (Likumu krājuma 1921. g., 1. un „Valdības Vēstneša” 1921. g. 210. numurā), noteikt sekošo:

I. 3. p. 18. pk. un 98. p. 50.000 rbļ. vietā noteikt 10.000 zelta franku.

II. 34. pantā II. kategorijas vietā noteikt III. kategoriju.

III. 120. un 123. pantos 1. februāra vietā noteikt 1. aprīli.

IV. 122. pantā I. marta vietā noteikt 1. aprīli.

V. 162. pantā 300.000 rbļ. vietā noteikt 100.000 zelta franku.

VI. 2. panta 1. punktu, 3. panta 4., 7., 10., 11., 15. un 17. punktus, 15., 18., 20., 30., 32., 47., 118., 152., 156., 159., 193., 207. pantus un pielikumu pie 148. panta izteikt šādā veidā:

2. p. 1. pk. Nodarbošanās ar lauksaimniecību, kā arī ar tās nozarēm: lopkopību, putnkopību, biškopību, sakūkopību, augļkopību, dārzkopību, puķu audzināšanu (izņemot dārzniecības pilsētās), mežkopību, zivkopību un zveju paša vai nomatas saimniecības robežās.

3. p. 4. pk. Valsts un pašvaldības uzņēmumi: a) nespējnieku apgādāšanai, b) tautas veselības vai izglītības veicināšanai, c) lauksaimniecības pacelšanai un uzlabošanai un mājūrūpniecības veicināšanai, d) apgaļmošanai, ūdeus piegādāšanai, kanalizācijai, apūrišanai, e) tautas ēdienu nami, tējnīcas un kaļa, nemiera, neražas un citos līdzīgos gadījumos atvērtas iestādes, labības, sēklas un lopbarības pārdošanai par iepirkuma cenām, f) aptiekas un g) produktu izdalīšanas punkti.

7. pk. Audzināšanas un labošanas patversmes un iestādes.

10. pk. Zinisko, literārisko, mākslas un muzikas darbu izdošana no autora vai viņa mantiniekiem.

11. pk. Teatri, koncerti un citi publiski izrīkojumi un izpriecas, izņemot kinematografus, cirkus un varietē-teatrus;

tāpat atsvabinātas sporta biedrību vingrotavas un paukotavas, slidotavas, velodromi un citas sporta ietaises.

15. pk. Lauksaimniecības biedrību, patērētāju kooperatīvu un viņu savienību uzņēmumi dažādu priekšmetu un produktu pārdošanai ar pamatkapitālu līdz 10.000 zelta franku.

Piezīme. Par pamatkapitālu uzskata 78. pantā nosauktos kapitālus, no kujiem ņem nodokli no kapitāla.

17. pk. Sikkreditēstādes, pilsētu un lauku pašvaldību lombārdes un ķīlu kases ar pamatkapitālu (78. p.) līdz 10.000 zelta franku.

15. p. Par priekšsēdētāju tirdzniecības-rūpniecības nodokļa iecirkņa resp. apriņķa komisijā ir vietējais nodokļu inspektors vai viņa palīgs un par locekļiem — 12 šī nodokļa maksātāju priekšstāvji. Komisijas locekļus izvēl:

a) pilsētu iecirkņos vietējā pilsētas dome, b) apriņķu iecirkņos ar pilsētu un lauku rajoniem — 6 priekšstāvju vietējā pilsētas dome un 6 — vietējā apriņķa pilsētas dome un c) apriņķa iecirkņos vienīgi ar lauku rajoniem visus priekšstāvjus izvēl apriņķa padome, visos gadījumos ar attiecīgu skaitu substitūtu. Rīgā un Liepājā komisiju locekļus un to substitūtu izvēl vienu ceturto daļu pilsētas dome, pārējos iecel finansu ministrs no kandidātiem, kuju liek priekšā tirgotāju, kooperatīvu, rūpnieku un banku organizācijās.

18. p. Galvenā tirdzniecības-rūpniecības nodokļa komisija sastāv zem tiešo nodokļu departamenta direktora vai viņa palīga priekšsēdības no sekošiem locekļiem: pa vienam priekšstāvim no valsts kontroles un netiešo nodokļu departamenta, kuju iecel no atbildīgo darbinieku vidus attiecīgo resoru vadītāji, viena Rīgas apgabaltiesas, viena Rīgas pilsētas valdes un viena Rīgas apriņķa padomes locekļa un 12 šī nodokļa maksātāju priekšstāvjiem. Pēdējos ar tikpat daudz substitūtiem iecel finansu ministrs no kandidātiem, kuju liek priekšā Rīgas tirgoņu, kooperatīvu, rūpnieku un banku organizācijās.

20. p. Par tirdzniecības - rūpniecības nodokļa komisiju locekļiem un viņu substitūtiem var būt katrs Latvijas pilsonis, kujam attiecīgā iecirknī vai apriņķī ir ar nodokli apliekams tirdzniecības vai rūpniecības uzņēmums, un kujs pē līkuma nav zaudējis vispārējās vēlēšanas tiesības. Maksātāja vietā var vēlet viņa uzņēmumu pārvaldniekus, kujiem no maksātāja priekš tam izdota attiecīga pilnvara, bet no uzņēmumiem, kujiem jādots pārskats par savu darbību, šo uzņēmumu valžu locekļus, tomēr ne vairāk kā pa vienam no katra uzņēmuma.

30. p. Piezīme. Kooperatīvu un viņu savienību nodaja, kujas tiek atvērtas galvenām kārtam kopīgi iepirkto preču izdalīšanai biedriem, neskaitās par at-evisku tirdzniecības uzņēmumu, kamdēļ tirdzniecības zime izpērkama priekš visas biedrības vai savienības viena, saskaņā ar kopējo apgrozījuma sumu, bet nodaļām izņemamas bezmaksas noliktavas zimes.

32. p. Tirgošanai gada tirgos no tirgus bodēm, galdiem un vezumiem ar dažādām precēm vai ražojumiem, izņemot pārdevēja paša lauksaimniecības, lopkopības, putnkopības, biškopības, sakūkopības, augļkopības, dārzkopības, zivkopības un mājūrūpniecības ražojumus, izpērkama III. kategorijas tirdzniecības zime. Viņa derīga visos to pilsētu un apriņķu gada tirgos, kuji viņā uzrādīti pie izsniegšanas vai 72. panta kārtībā.

Tādi pat tirgošanai kādas pilsētas vai citas vietas ikdienas vai nedeļas tirgos, ja nomu par vietu maksā par dienām, izpērkama IV. kategorijas tirdzniecības zime katras pilsētas vai citas vietas tirgum atsevišķi, bet ja nomu maksā par nedeļas vai ilgāku laiku, tad tāda tirgošanās katras pilsētas vai citas vietas tirgū padota zimes izpērkšanas ziņā vispārējiem noteikumiem (31. pants).

Piezīme. Ja tirgošanai kādas pilsētas vai citas vietas ikdienas vai nedeļas tirgos izpērkta III. vai augstākas kategorijas tirdzniecības zime, tad uz viņas pamata var tirgoties arī visos tās pašas pilsētas vai citas vietas gada tirgos, paziņojot par to iepriekš vietējam nodokļu inspektoram, kujam 72. panta kārtībā par to jātaisa attiecīgs uzraksts uz tirdzniecības zimes.

47. p. Paša izstrādājumu, ražojumu un darba ieguvumu pārdošana nav atsevišķi apliekama, ja pārdošanu izdarā pašā rūpniecības iestādē, ražošanas un

nodarbošanās vietā un birzās vai arī kantori jeb noliktavā, ja pēdējie (kantoris jeb noliktava) atrodas tās pat apdzīvotas vietas robežās, kur rūpniecības iestāde, ražošanas un nodarbošanās vieta, un operācijas aprobežojas ar paša izstrādājumu ražojumu un darba iegūvumu pārdošanu vairumā un tiek izvestas pilnīgi uz rūpniecības iestādes rēķina. Tāpat nav atsevišķi apliekama pasūtījumu pieņemšana paša rūpniecības iestādē un izpildīto pasūtījumu izsniegšana, neatkarīgi no pieņemšanas un izsniegšanas vietas.

118. p. Uzņēmumus, kuriem nav jānodod pārskats par savu darbību, apliek ar procentuālo peļņas nodokli, izņemot 7. kategorijas rūpniecības uzņēmumus.

152. p. 150. pantā minēto uzņēmumu apgrozījumu un peļņas aprēķināšanai par pamatu ņem iepriekšējā gada apgrozījumu un peļņu, izņemot tos uzņēmumus, kuri atklājuši savu darbību maksāšanas gadā. Pēdējiem nodokli par pirmo maksāšanas (darbības) gadu aprēķina pēc tā paša gada apgrozījuma un peļņas, pie kam, ja uzņēmums darbojies mazāk par 12 mēnešiem, apgrozījums un peļņa jāpaaugstina proporcionāli līdz gada apmēram, skaitot darbības laikā 15 un vairāk dienas par pilnu mēnesi, bet mazāk dienas ņemot vērā un no tāda kārtā konstatētās peļņas jāņem nodoklis proporcionāli darbības laikam, skaitot mēnešu daļas kā augstāk aprādīti.

Par nakošo, pēc darbības atklāšanas, maksāšanas gadu nodokli uzliek, ņemot par pamatu gada apgrozījumu un peļņu, kas noteikta šini pantā paredzētā kārtībā nodokļa uzlikšanai par pirmo maksāšanas gadu.

156. p. Maksātāji, kuri atrod uzlikto nodokļa sumu par nepareizu, var iesniegt pārsūdzību vietējai iecirkņa resp. apriņķa nodokļa komisijai, pie kam, ja tie vēlas dot personīgus paskaidrojumus, par to jāmin iesniedzamā pārsūdzībā.

159. p. Iecirkņa, resp. apriņķa nodokļa komisija skata cauri iesniegtās pārsūdzības, ievācot nepieciešamas ziņas tiklab no dažādām iestādēm, kā arī pieprasot tās tieši no pašiem maksātājiem, un savu lēmumu paziņo maksātājiem nedēļas laikā no lēmuma dienas.

193. p. 192. pantā minētās pārsūdzības iesniedzamas: par iecirkņa, resp. apriņķa komisiju lēmumiem procentuālā peļņas un ar viņu savienota soda lietās 14 dienu laikā, bet par to pašu komisiju lēmumiem pamatnodokļa un ar viņu savienota soda lietās, tāpat arī par tiešo nodokļu departamenta lēmumiem — mēneša laikā no lēmuma paziņošanas dienas. Pārsūdzības iesniegšana aptur nodokļa un soda piedzišanu, izņemot pārsūdzības par iecirkņa resp. apriņķa nodokļu komisiju lēmumiem procentuālā peļņas un ar viņu savienotā soda lietās.

207. p. Visi maksātāja iesniegumi un paskaidrojumi un vispārīgi visāda veida sarakstīšanas ar nodokļu komisijām un nodokļu inspektoriem tirdzniecības-rūpniecības nodokļa lietās atsavināti no zīmognodokļa, izņemot pārsūdzības.

Pielikums pie 148. panta: Procentuālā peļņas nodokļa normas uzņēmumiem, kuriem nav jānodod pārskats par savu darbību:

Skaidra peļņa.	Nodokļa normas.
Līdz 500 fr. zelta	5,0%
Pāri par 500—750 fr. zelta	5,2%
" " 750—1000	5,6%
" " 1000—1250	6,0%
" " 1250—1500	6,5%
" " 1500—1750	7,0%
" " 1750—2000	7,5%
" " 2000—2250	8,0%
" " 2250—2500	8,5%
" " 2500—3000	9,8%
" " 3000—3500	11,1%
" " 3500—4000	12,4%
" " 4000—4500	13,7%
" " 4500 fr. zelta	15,0%

VII. Piezīmi pie 18. panta un pielikumu pie 15. panta atcelt.

VIII. Visus ar procentuālo peļņas nodokli apliekamos uzņēmumus, sākot ar 1922. maksāšanas gadu, apliek ar nodokli vietējām pašvaldībām par labu, ņemot to kā piemaksu pie procentuālā peļņas nodokļa: 100% apmērā no uzņēmumiem, kuriem nav jānodod pārskats par savu darbību, un 50% apmērā no uzņēmumiem, kuriem jānodod pārskats par savu darbību.

IX. Nodoklis pēc šiem noteikumiem aprēķināms, sākot ar 1922. maksāšanas gadu. Līdz ar šo atcelti: 2. panta

5. punkts, 35., 36. un 37. panti noteikumos par pilsoņu ienākumiem, izdevumiem, budžetiem un pārskatiem (Lik. krāj. 1921. g. 2. burtnīca), 4. panta c. punkts. 20., 21., 22., 23., 25., 26. un 27. panti pagaidu noteikumos par pagastu un apriņķu nodokļiem un pie šiem noteikumiem pielikto nodokļu normu 1. panta a-j punktam, pēdējo ieskaitot (Lik. krāj. 1921. g. 4. burtnīca).

Rīgā, 1922. g. 14. janvārī.
Ministru prezidents Z. Meierovics.
Finansu ministrs Ringolds Kalnings.

Pārgrozījumi un papildinājumi rūpniecības darba likumā.

(Izdots 1919. g. 16. jūlija likuma kārtībā.)

Rūpniecības darba likuma IV. sadaļu (Krievijas likuma krājuma XI. sējuma II. daļa 1913. gada izdevumā ar 1917. gada un 1920. gada papildinājumiem un pārgrozījumiem) pārgrozīt un papildināt sekoši:

I.
IV. sadaļas virsrakstu izteikt sekoši: „Strādnieku un citu algotu darbinieku nodrošināšanas veidi.“

II.
IV. sadaļas III. sadaļas virsrakstu izteikt sekoši:

„Noteikumi par strādnieku un citu algotu darbinieku nodrošināšanu slimības gadījumos“.

III.
Tās pašas sadaļas III. nodaļas 257., 260., 262., 304., 311., 315. un 324. pantus izteikt šādi:

257. p. Šie noteikumi zīmējas uz visiem privātiem, pašvaldības un valsts uzņēmumiem, iestādēm un citām darba vietām, kā arī uz atsevišķiem darba devējiem, kuri nodarbina algotu darba spēku.

1. piezīme. Šie noteikumi neizmējas uz personām, kuras nodarbinātas lauksaimniecībā, uz tālbraucēju kuģiem un atrodas aktīvā kafa dienestā.

2. piezīme. Darba vietās, kur šos noteikumus sarežģītu apstākļu dēļ nevar izvest vienā noteiktā laikā, darba ministrijai ir tiesība pagarināt likuma izvešanas termiņu.

3. piezīme. Laiku, no kura šie noteikumi jāattiecinā uz valsts iestādēm, kur spēkā sevišķi nodrošināšanas noteikumi, nosaka darba ministrija.

260. p. Šie noteikumi zīmējas uz visām personām, bez dzimuma un vecuma izšķirības, kas strādā vai kalpo 257. pantā minētās darba vietās, vai pie atsevišķiem darba devējiem, saņemot atalgojumu uz brīva līguma, likuma vai sevišķu noteikumu pamata.

262. p. Darba ministrijai ir tiesība izdot rīkojumus par to, kādā veidā attiecināt šos noteikumus uz personām: 1) kuras strādā arteli, 2) kuras nodarbinātas pie pagaidu un nejausiem darbiem, 3) uz sikrazotājiem, kuri nodarbina ne vairāk par trim strādniekiem un pašlīdzstrādā.

304. p. Slimo kasei ir tiesība, neatkarīgi no darba devēja piekrišanas, ņemt savā pārzīgā ārsta palīdzības sniegšanu privātās darba vietās (visus vai tikai dažus tās veidus) kases dalībniekiem uz darba devēju rēķina, saskaņā ar darba ministrijas rīkojumiem.

Darba devēju nomaksu apmērs slimo kasei par kases dalībnieku ārstēšanu tiek noteikts tādos gadījumos uz vienošanās pamata no 1 līdz 2% no kases dalībniekiem izmaksātās darba algas sumas. Ja vienošanās nav notikuse, tad iemaksu procentu apmēru nosaka darba ministrija ar sevišķu lēmumu. Darba devēji, kuri uz šo noteikumu pamata nodevuši ārsta palīdzību slimo kases pārzīgā, ir atsvabināti no pienākuma sniegt kases dalībniekiem ārsta palīdzību dabiskā veidā. Slimo kase, kura uzņēmesēs kases dalībnieku ārstēšanu slimnicās un palīdzības sniegšanu dzemdēšanas gadījumos, var vienoties ar pašvaldības vai citām iestādēm par atlīdzību, ja kases dalībniekos ārstē un ja dzemdēšanas gadījumos viņiem sniedz palīdzību pašvaldības un citu iestāžu slimnicās.

Valsts un pašvaldības iestādēs un uzņēmumos, kur ārsta palīdzība slimo kases dalībniekiem tiek sniegta pēc kārtības, kura saskaņā ar šo likumu, ārsta palīdzības sniegšanu slimo kases var pārņemt uz vienošanās pamata starp kasi un attiecīgo pārvaldi. Vienošanas akts apstiprināms darba ministrijā.

311. p. 309. panta I. punktā atzīmētos naudas pabalstus izsniedz:

1) slimības gadījumā — sākot ar slimības 4. dienu līdz izveseļošanās dienai, bet ne ilgāki, kā 26 nedēļas; ja slimības atkārtojas, tad ne ilgāki, kā 30 nedēļas gadā.

2) sakropļošanas gadījumā:
a) par to laiku, kurš atzīmēts I. punktā, tiem kases dalībniekiem, kuri nav apdrošināti uz noteikumu pamata par strādnieku apdrošināšanu pret nelaimes gadījumiem. (IV. sad. IV. nod.), kā arī tiem kases dalībniekiem, uz kuriem neizmējas IV. sadaļas V.—XIII. nodaļas noteikumi (492—771 p. p.),

b) sākot ar nelaimes gadījuma dienu līdz izveseļošanās dienai, bet ne ilgāki, kā 13 nedēļas, — tiem kases dalībniekiem, kas apdrošināti uz noteikumu pamata par strādnieku apdrošināšanu pret nelaimes gadījumiem (IV. sad. IV. nod.), ja nelaime notikuse šo noteikumu paredzētos apstākļos. Pabalstus izsniedz par tām dienām, kuras slimais darbinieks patiešām nokavējis, ja vien kases pilna sapulce nav šini jautājumā citādi nosprieduse.

Naudas pabalstus, kuras slimo kase izmaksā uz šī panta 2. punkta literas b) pamata, slimo kase saņem no attiecīgām apdrošināšanas sabiedrībām. Norēķināšanās kārtību un laiku starp kasēm un apdrošināšanas sabiedrību nosaka darba ministrija.

315. p. Slimo kases nesniedz 309. p. 1. un 2. p. p. paredzētos naudas pabalstus tiem nelaimes gadījumos cietušiem kases dalībniekiem, uz kuriem zīmējas IV. sadaļas V.—XIII. nodaļu noteikumi (492—771 p. p.).

324. p. Darba devējs ietura kases dalībnieku iemaksas algu izmaksājot un izmaksā tās slimo kasei nedēļas laikā, skaitot no ieturēšanas dienas. Tani pašā laikā darba devējs iemaksā arī savas piemaksas, kā arī iemaksas ārsta palīdzības sniegšanai, gadījumos, ja to pārņem slimo kase saskaņā ar 304. panta noteikumiem. Noteiktā laikā neiemaksājis minētās sumas piedzenamas uz darba inspektora rīkojuma pamata, saskaņā ar noteikumiem par valsts neapstrīdamu naudas pieprasījumu piedzišanu (noteikumi par neapstrīdamam pieprasījumiem 1910. g. izd. 2. p. ar izdotiem papildinājumiem); šinis gadījumos no darba devēja par labu slimo kasei piedzenamā soda nauda — 1% mēnesī no laikā niemaksātās sumas; nepilns mēnesis skaitams par pilnu.

To kases dalībnieku iemaksas, kuru alga nesasniedz vienkārša darba strādnieka vidējo algu, ko atkarībā no vietējiem apstākļiem nosaka darba ministrija ne ilgāki, kā par pusgadu uz priekšu, nomaksā iemaksas veidā darba devējs no saviem līdzekļiem.

Valsts kase piemaksā slimo kasei par katru kases dalībnieku tikpat, cik darba devējs. Valsts piemaksas izsniedzamas kasei par katru notecējušu mēnesi ne vēlāk, kā mēneša 15. dienā uz darba ministrijas pārbaudītu un apstiprinātu aprēķinu pamata. Piemaksu pieprasījumi iesniedzami no kases valdes darba ministrijai ne vēlāki par 10 dienām pēc notecējušā mēneša.

IV.
IV. sadaļas III. nodaļas 258., 261. un 324. panti — atcelti.

V.
Rūpniecības darba likuma IV. sadaļā:
a) „Iestādes un atsevišķas darba vietas“ pielīdzināt „uzņēmumiem“.
b) „strādnieks“ atvietot ar „darbinieks“. Par „darbiniekiem“ uzskatīt strādniekus, kalpotājus un amatpersonas.
c) „fabriku inspektors“ atvietot ar „darba inspektors“.

VI.
Iekams apdrošināšanas padome un galvenā darba aizsardzības komisija nav nodibinātas uz jauniem pamatiem, visus rūpniecības darba likumā minētos strādnieku apdrošināšanas padomes un galvenās darba aizsardzības komisijas pienākumus izpilda darba ministrija.

Rīgā, 1922. g. 14. janvārī.
Ministru prezidenta vietā
Zemkopības ministrs V. Zamuels.
Darba ministrs R. Dukuts.

Papildinājums noteikumos par ārzemju pasēm.

(Izdots 1919. g. 16. jūlija likuma kārtībā.)

1) 1919. g. 16. oktobra noteikumu par ārzemju pasēm 1. pantu (Likumu un valdības rik. kr. 1919. g., 142.) papildināt ar sekošu:

Piezīme. Atļauts izbrankt uz ārzemes pasēm: 1) kuģa personālam, Latvijas pilsoņiem, uz Latvijas kuģiem; 2) Latvijas pilsoņiem, kuri pieder pie Latvijas kuģa personāla un uz kuģa kalpotāju līguma (musturruļļa) pamata brauc uz ārzemēm, lai iestātos kuģa dienestā; pie tam līdz ar pasēm vizējami attiecīgie musturruļļi.

2) Noteikumu 13. pantu papildināt ar sekošu:

Piezīme. Pases ārzemēs jūrniekiem pagarina un vizē par brīvu.

Rīgā, 1922. g. 14. janvārī.
Ministru prezidents
Z. Meierovics.
Ārlietu ministra biedrs
V. Salnajs.

Papildinājums alkoholu saturošu vielu ražotavu un tirgotavu patentu nodokļu sarakstā.

(„Valdības Vēstnesī“ 1921. g. № 209.)

(Izdots uz 1920. gada 17. augusta likuma par alkoholu vielu ražošanu aplikšanu ar nodokļiem un pārdošanu 7. panta pamata.)

Alkoholu saturošu vielu ražotavu un tirgotavu patentu nodokļu saraksta II. daļas 17. punktu papildināt ar sekošu piezīmi: Alus pārdošana mazumā ēdienu veikalos patērēšanai uz vietas un pārtikas preču tirgotavās tikai promešanai atsavināta no patentu nodokļa.

Rīgā, 1922. g. 14. janvārī.
Ministru prezidents Z. Meierovics.
Finansu ministrs Ringolds Kalnings.

Pārgrozījums pie 1921. g. 30. augusta pārgrozījumiem noteikumos par kaļa zaudējumu komisijām.

(Izdots 1919. g. 16. jūlija likuma kārtībā.)

Pastāvošo noteikumu par kaļa zaudējumu komisijām (likumu un valdības rīkojumu 1921. g. № 170) 25. p. izteikt sekoši:

25. Valstij par labu ņemami 1 1/2% no saņemtas atlīdzības vai reevakueto mantu vērtības.

Piezīme. Šis pārgrozījums nav attiecināms uz tām nomaksām, kuras līdz ta spēkā nākšanai nomaksātas vai bija noliktā termiņā nomaksājamas.

Rīgā, 1922. g. 14. janvārī.
Ministru prezidents Z. Meierovics.
Finansu ministrs
Ringolds Kalnings.
Iekšlietu ministra vietā J. Kēmans.

Pārgrozījumi pagaidu noteikumos par zemes ceļu labošanu.

(Izdots 1919. g. 16. jūlija likuma kārtībā.)

Pagaidu noteikumos par zemes ceļu labošanu (Papildinājums pie lik. un vald. rik. krāj. skaitlis 31.) izdarīt sekošus pārgrozījumus:

I. Valsts mežus un valsts zemes fondā ieskaitītas zemes, kuras netiek apsaimniekotas, atsavināt no ceļu labošanas naturalklausam un pagaidu noteikumu par zemes ceļu labošanu 2. pantā paredzētu izdevumu segšanas.

II. Noteikumu 6. un 7. pantus izteikt sekoši:

6. Mazāku tiltu jaunbūves, pārbūves un labojumi izdarāmi augšā minētā ceļu labošanas kārtībā pēc šoseju un zemes ceļu valdes izstrādātiem, vai apstiprinātiem projektiem, kuras apriņķu valdes saņem no attiecīgiem apriņķu inžiniekiem. Koka materiāli šim nolūkam izsniedzami bez maksas no tuvākiem valsts mežiem.

7. Lielu tiltu jaunbūves un pārbūves, kādus darbus pirms kases pabalstija no ceļu kapitāla, izdara šoseju un zemes ceļu valde pēc viņas apstiprinātiem projektiem ar valsts līdzekļiem, pie kam par lieliem tiltiem uzskatāmi visi tilti 11 un vairāk metru (5 un vairāk asis) garī. Materiālu apstrādāšanai, pievešanai un darbu izdarīšanai dodamas pēc vispārēja tarifa atalgojamas klausas

no viena, vai vairāk tuvākjiem pagastiem pēc aprīķu valžu vienošanās ar aprīķu inženieriem.

III. Pagaidu noteikumu 9. pantā paredzētus paskaidrojošus rīkojumus, resp. instrukcijas iekšlietu ministrs izdod saziņā ar zemkopības un satiksmes ministriem.

Rīgā, 1922. g. 14. janvārī.

Ministru prezidents Z. Meierovics.
Iekšlietu ministra vietā
J. Kēmanis.

Notekumi

par „Zemes ierīcības Vēstnesi“.

(Izdoti 1919. g. 16. jūlija likuma kārtībā.)

1. „Zemes ierīcības Vēstnesis“ ir centrālā zemes ierīcības komitejas periodisks izdevums, kura oficiālā daļā iespējami centrālās zemes ierīcības komitejas oficiāla un saistoša rakstura rīkojumi, paziņojumi, pārskati, uzaicinājumi, sludinājumi u. t. t.

2. Nevienam valsts iedzīvotājam un pilsonam nevar aizbildināties ar „Zemes ierīcības Vēstnesi“ iespiesto rīkojumu, paziņojumu u. t. t. nezināšanu.

3. „Zemes ierīcības Vēstneša“ redaktoru apstiprina centrālās zemes ierīcības komitejas priekšsēdētājs.

1922. g. 14. janvārī.

Ministru prezidents Z. Meierovics.
Zemkopības ministrs V. Zamuels.

Papildinājums

likumā par būvkoču izsniegšanu lauksaimniecības vajadzībām.

(Izdots 1919. g. 16. jūlija likuma kārtībā.)

Likumu par būvkoču izsniegšanu lauksaimniecības vajadzībām (Likumu nr. rīkojumu krājums 1920. g. Nr. 260) I. p. papildināt ar sekošām piezīmēm:

1. piezīme. Tiesība saņemt būvmaterialu dzīves atjaunošanai attiecināma arī uz nopostīto un jaundibināmo pilsētu un miestu iedzīvotājiem tādos gadījumos, kad viņu saimniecībām ir lauksaimniecības vai dārzkopības raksturs.

2. piezīme. Kādas pilsētas un miestu pieskaitāmi pie nopostītiem un jaundibinātiem, noteic zemkopības ministrs, saziņā ar iekšlietu ministri.

1922. g. 14. janvārī.

Ministru prezidents
Z. Meierovics.
Zemkopības ministrs
V. Zamuels.

Papildinājums

valsts īpašumu pārvaldes likumā par izpirkšanas aktu nodevām.

(Izdots 1919. g. 16. jūlija likuma kārtībā.)

Valsts īpašumu pārvaldes likuma (Krievijas likumu krājums VIII. sējuma I. daļa, 1893. g. izdevums) 7. panta pielikuma 10. pantu papildināt ar sekošo:

3. piezīme. Par Latvijas valdības laikā izdodamo pirkšanas aktu izgatavošanu uz bijušām kroņa zemnieku mājām uz 1869. g. 10. marta un 1886. g. 6. jūnija likumu pamata, kā arī uz bijušām bruņniecības muižu zemnieku mājām uz 1912. g. 6. jūnija likuma pamata — ņemt 20 santimus no pūrviestas.

1922. g. 14. janvārī.

Ministru prezidents
Z. Meierovics.
Zemkopības ministrs V. Zamuels.

Pārgrozījumi

rīkojumā par nodokli no nekustamiem īpašumiem pilsētās un miestos.

(Izdoti 1919. g. 16. jūlija likuma kārtībā.)

Pārgrozot un papildinot 1921. g. 16. septembra rīkojumu, noteikt:

2. p. lit. a. beigās papildināt ar vārdiem „kā arī baznīcas un kapsētas“.

4. panta II. piezīmi izteikt sekoši: „Nodokļa aprēķināšanai par 1921. un 1922. g. par pamatu ņem 2 reiz palielinātu 1921. un 1922. g. bruto ienākumu par pirmo pusgadu (no 1. janvāra līdz 30. jūnijam)“.

4. panta III. piezīmes beigās izteikt sekoši: „1921. g. normas ir uzrādītas

pielikumā pie šī panta, bet 1922. g. normas noteicamas atsevišķi un apstiprināmas no finansu ministru“.

5. panta lit. a. papildināt „vai pagaidām nav izīrēts resp. izmantots“.

7. p. pirmo daļu pēc vārdiem „par 1921. g.“ papildināt „un 1922.“ bez tam šo pantu papildināt ar piezīmi „par 1921. un 1922. g. nodoklis aprēķināms par katru gadu atsevišķi“.

8. p. piezīmi izteikt sekoši: „par 1921. un 1922. g. nodokli ņem 4% apmērā. Tais pilsētās un miestos, kurās nekustamu īpašumu nodoklis pašvaldībām par labu par 1921. g., jau realizēts, nodoklis par šo gadu ņemams tikai valstij par labu 2% apmērā no nekustama īpašuma aprēķinātās vērtības“.

9. p. stripot vārdu „beztermiņa“.

13. p. lit. c. otro daļu papildināt pēc „1921“ ar vārdiem un „1922“.

26. p. „mēneša laikā“ vietā likt „14 dienu laikā“.

30. p. vārdus „valsts kasei vai viņas nodaļām“ stripot un to vietā likt: „tiešo nodokļu departamentam“.

32. p. stripot.

36. p. vārdu „10 kārtīgā apmērā“ vietā likt: „līdz 10 kārtīgām apmēram“.

40. panta beigās „galvenai nodokļu komisijai un senatam“ stripot.

Pielikumā pie 4. panta vārdu „1921 līdz 1923. gadiem“ vietā likt „1921. gadam“.

Rīgā, 14. janvārī 1922. g.

Ministru prezidents Z. Meierovics.
Finansu ministrs Ringolds Kalnings.

Notekumi par medīšanu.

(Izdoti 1919. g. 16. jūlija likuma kārtībā.)

1.

Nevienam nav atvēlēts medīt bez attiecīgas medības apliecības.

2.

Medības apliecības pēc iekšlietu ministra noteikta parauga izdod aprīķu priekšniekiem.

1. piezīme. Līdz pilniem 17 gadiem vecām personām medības apliecības izdod tikai uz vecāku vai aizbildņu rakstiska lūguma.

2. piezīme. Mežu resora darbiniekiem medības apliecības izdod mežu departaments uz visu dienesta laiku.

3.

Medības apliecības neizdod personām: 1) kas stāv zem policijas uzraudzības, 2) kas sodīta par medību noteikumu pārkāpšanu, triju gadu laikā no soda piespriešanas dienas, 3) personām, kas nevar uzrādīt medību ieroču turēšanas atļauju.

4.

Medības apliecība derīga tikai atzīmetam gadam, skaitot no 1. janvāra līdz 31. decembrim personai, uz kuras vārda tā izdota, izņemot mežu resora darbiniekiem izdotās apliecības.

5.

Medības apliecības saņemot, jāsamaksā valsts medību nodoklis noteiktā lielumā. Medību nodokli saņem aprīķu priekšnieki, kuriem saņemti nauda viena mēneša laikā jāsamaksā valsts kasē zemkopības ministrijas depozītā.

Piezīme. Mežu resora darbinieki nodokli nemaksā.

6.

Zemkopības ministram tiesība izdot sevišķas medības apliecības: 1) zvēru un putnu ķeršanai un ligzdu un olu vākšanai zinātniskiem mērķiem un 2) mežu zvēru un putnu ķeršanai, pārvešanai uz citu vietu ieaudzēšanai vai zvernicām. Minētās „sevišķas medības apliecības“ izpilda medības apliecību vietu; personas, kas saņēmušas tādas sevišķas medības apliecības, var brīvi un bez maksas ķert un medīt valsts zemes īpašumos uz vispārīgo noteikumu pamata.

7.

Zemkopības ministram tiesība noliegt uz noteiktu laiku dažādu meža zvēru un putnu medīšanu visā valstī vai noteiktās vietās, kā valsts tā privatos īpašumos sugu ieaudzēšanai un vairošanai.

8.

Pilnīgi iežogoti meža zvēru un putnu aploki skaitas par valsts vai privātiem īpašumiem, skatoties pēc zemes piederības, un uz tiem nav attiecināmi vispārīgie medības noteikumi.

9.

Katram medniekam pa medīšanas laiku jatur klāt uzrādīšanai medības apliecība.

10.

Medīšanas noteikumus valsts mežos un uz valsts zemes izdod zemkopības ministrs.

11.

Priekš medīšanas uz svešas zemes jāizņem tās īpašnieka rakstiska atļauja.

12.

Aizsautam medījumam, kas pārskrējis robežu, nedrīkst pakāļ dzīvies, tas skaitas par tās personas īpašumu, uz ka zemes viņš atrodas.

13.

Meža zvēru un putnu saudzēšanas dēļ aizliegts medīt:

1) briežu, iršu un stirnu mātītes un to teļus un kazlēnus, kā arī medļu mātītes visu gadu. Par kazlēniem skaitās katra gada jaunais pieaugums līdz 31. decembrim.

2) briežu un iršu bullus no 1. janvāra līdz 15. septembrim.

3) stirnu bukus (āžus) no 1. janvāra līdz 1. jūnijam.

4) fazānus, zaķus un rubeņu mātes no 15. febr. līdz 15. septembrim.

5) slokas, medļu un rubeņu gaiļus no 15. maija līdz 1. augustam.

6) zosis un gulbjus no 15. maija līdz 15. jūlijam.

7) piles, kikutus, ķivītes un citus ūdens un purva putnus no 1. nov. līdz 15. jūlijam.

8) Piļu tēviņus no 1. apr. līdz 15. jūlijam.

9) Lauku irbes no 1. nov. līdz 15. aug.

10) baltos rubeņus, paipalas un meža irbes no 15. febr. līdz 1. augustam.

11) visus pārējos putnus un zvērus (izņemot plēsīgos un kaitīgos) no 1. apr. līdz 15. jūlijam.

14.

Aizliegts medīt nakti un ar dzelžiem, cilpām, tikliem, slazdiem, sprostām, lamatām, āķiem un citiem tam līdzīgiem rīkiem un nāvējošām zālēm.

1. piezīme. Aprīķu priekšniekiem saziņā ar mežu departamentu ir tiesība izdot atļaujas atsevišķām personām un biedrībām medīt ar dzelžiem, slazdiem, sprostām un nāvējošām zālēm plēsīgus zvērus un kaitīgus putnus uz pašu semes.

2. piezīme. Šipanta noteikumi neattiecas uz sesku, zebiekstu un siku grauzēju iznīcināšanu apdzīvotās vietās, ja šie kerāmie rīki uzstādīti tā, kā nevar kaitēt citiem kustoņiem un cilvēkiem.

15.

Aizliegts šaut vaj ķert dziedātājus un citus putnus, kas pārtiek no kukaiņiem, kā: lakstīgalas, cūruļus, cielas, strazdus, bezdelģas, dzenus un t. t. Tāpat aizliegts aizskārt visu putnu ligzdas, olas un cālenus, izņemot 17. pantā atzīmētos plēsīgos un kaitīgos putnus.

16.

Personām, kurām izdotas medību apliecības, atļauts iznīdēt plēsīgus un kaitīgus zvērus un putnus, iznīcinot pēdējo ligzdas, katrā gada laikā. Zemes īpašnieki vai lietotāji savos augļu dārzos var iznīcināt arī zaķus, ja viņi tos atrod savam dārzam par kaitīgiem.

17.

Pie plēsīgiem zvēriem pieskaitāmi: lāči, vilki un lūši. Pie kaitīgiem: meža cūkas, lapsas, ūdri, seski, zebiekstas un caunas. Pie kaitīgiem putniem pieskaitāmi: ērgļi, ūpi kaitīgie vanagi, kraukļi, žagatas, ziļi, pelēkās un melnās vārnas.

18.

Iznīcināt plēsīgus zvērus uz citu zemes bez tās īpašnieka atļaujas var tikai neļauti ar zvēriem sastopoties, vaj uz aprīķa priekšnieka sevišķa rīkojuma pamata.

19.

Medības ar suņiem no 15. februāra līdz 15. jūlijam aizliegta.

Piezīme. Šis noteikums attiecas uz putnu suņu apmācīšanu, ja ta notiek, ieroci līdz neņemot.

20.

Suņus, to starpā arī medību suņus, var iznīcināt, ja tie klejo apkārtnē pa mežiem bez saimnieka uzraudzības. Bez saimnieka skaitas arī suņi, kuriem nav kakla saites. Kaķus atļauts noņemt ārpus pagalma.

21.

Par medību suņiem skaitas: dzinēji, kurti, putnu suņi, takši un vispāri medībām iemācīti suņi.

22.

Aizliegts ņemt suņus līdz pie lopiem, ja pēdējo ganišana notiek valsts mežos.

23.

Uz aprīķa priekšnieka rīkojuma pamata var tikt sarīkotas medības uz bīstamiem plēsīgiem zvēriem katrā laikā un vietā, paziņojot par to zemes īpašniekam. Valsts mežos šādas medības var sarīkot tikai saziņā ar vietējo vīrmežziņi.

Šādā kārtībā sarīkotās medības jāaprobežojas tikai ar to plēsīgu zvēru medīšanu, kuru iznīcināšanai medības nodomātas.

24.

Neviens no vietējiem medniekiem bez dibināta iemela nedrīkst atsāties no dabības bīstamu zvēru medībās uz policijas uzaicinājumu. Nomeditais zvērs ir tā īpašums, kas viņu nošāvis.

25.

Taupamā laikā aizliegts pārvadāt, pārsēt, pirkēt, pārdot un glabāt meža putnus un zvērus, izņemot piecas dienas pēc taupama laika sākuma.

Piezīme. Pārvadāt taupamā laikā dzīvus meža zvērus un putnus audzēšanai var tikai ar zemkopības ministrijas vai policijas iestāžu atvēli.

26.

Pilsētās aizliegts tirgoties ar medījumiem desmit dienas pēc taupama laika sākuma.

Piezīme. Šis aizliegums tirgoties taupamā laikā neattiecas uz to medījumu pārdošanu, kuņi apzīmēti ar attiecīgu pašvaldības iestāžu plombi vēl pirms taupamā laika iestāšanās.

27.

Uzraudzība par medības likuma izpildīšanu piekrit: 1) policijai un mežu administrācijai vispāri, 2) pagastu un aprīķu valdēm un 3) mežsargiem, viņiem uzticētos iecirkņos.

28.

Policija, mežu administrācija un pagastu valde var pilnvarot atsevišķas personas, uzraudzīt medību noteikumu izpildīšanu noteiktā iecirknī. Tādas pilvaras var izdot arī likumīgi apstiprinātas mednieku biedrības saviem biedriem, biedrības iecirknī.

29.

Par medību noteikumu pārkāpšanu jāasastāda protokols, pie kam protokolā jāatzīmē kādi medību līdzekļi un cik un kādi medījumi apvainotam atņemti.

30.

Pie vainīgiem atrastais medījums jāpārdod un ienemta nauda jāiemaksā valsts kasē zemkopības ministrijas depozītā.

31.

Instrukciju šo noteikumu dzīvī ieviešanai izdod, vajadzības gadījumā, zemkopības ministrija saziņā ar iekšlietu ministriju.

1922. g. 14. janvārī.

Ministru prezidents Z. Meierovics.
Zemkopības ministrs V. Zamuels.

Notekumi par mežaizsardzību.

(Izdoti 1919. g. 16. jul. lik. kārtībā.)

1. Mežaizsardzības noteikumiem padoti visi Latvijas meži, izņemot tos privatos mežus, kuņi platība nepārsniedz 10 hektaru vienā īpašumā, ja šie pēdējie nepieder pie aizsargu mežiem, dabas pieminekļiem, parkiem un alejām.

Piezīme. Uz aizsargu mežiem, dabas piemekļiem, parkiem un alejām attiecināmi šo noteikumu p. p. 6.—15.

2. Mežos jeb nogabalos, kuņi padoti mežaizsardzības noteikumiem, aizliegts: 1) pārvēst meža zemi cita saimniecības veida zemē bez mežu departamenta atļaujas; 2) ganīt lopus izcirtumos, kultūrās un jaunaudzēs, kuņas nav aizsniegušas 10 pēdu augstumu; 3) ganīt kazas un 4) kurināt uguni laikā no 1. maija līdz 15. septembrim.

3. Meža novados, kas padoti mežaizsardzības noteikumiem, bet kuņi platība nepārsniedz 50 hektaru atļauts vēst saimniecību bez mežsaimniecības plāna; šai gadījumā saimniecības veidam tomēr

Jābūt tādām, kas garantētu meža pastāvīgu un vienmērīgu izmantošanu un izmantojamo meža nogabalu sekmīgu atjaunošanos. Ikgadēja izcērtama meža norma nedrīkst pārsniegt: skuju koku saimniecībās 1/100 un lapu koku saimniecībās 1/40 daļu no saimniecības daļas platības jeb krājas.

Piezīme. Šini pantā uzrādītos meža novados ar mežu departamenta atļauju var tikt pielaista vienreizīga meža platības jeb krājas izciršana līdz 10-gadīgas cirsmas apmēram, pēc kam uz priekšu ciršana pārtraucama uz tik gadiem, cik gadu normas uz priekšu izcirstas.

4. Meža novados, kuļu platība pārsniedz 50 hektaru, saimniecība vedama tikai pēc mežu departamenta apstiprināta mežsaimniecības plāna, kuļu sastāda meža īpašnieks uz sava rēķina.

5. Mežsaimniecības darbi izdarāmi un saimniecības plāni izgatavojami un iesniedzami mežu departamentam apstiprināšanai ne vēlāk, kā 2 gadu laikā pēc šo noteikumu izsludināšanas, pie kam līdz šo plānu apstiprināšanai mežsaimniecību atļauts vest saskaņā ar 3. p.

6. Valsts un privatmežu novadi jeb meža nogabali, kā arī krūmāji atzīstami par aizsargu mežiem, ja tie: 1) satur plūstošas smiltis un aiztur pēdējo tālāku izplatīšanos gar jūras, ezeru, upju un kanālu krastiem; 2) aizsargā no plūstošām smiltīm apdraudētas apdzīvotas vietas, dīselceļus, šosejas, pasta ceļus un visāda saimniecības veida zemes, kā arī tie meža un krūmāju nogabali, kuļu izciršana var sekmet plūstošu smilšu izceļšanos un attīstīšanos, un, 3) aizsargā gravu, upju, kanālu, ezeru un avotu krastus un piegāzes no izskalošanas un iebrukšanas.

Piezīme. Zemes nogabali ar plūstošām smiltīm un no ūdens izskalojamie gravu, upju un ezeru krasti uzskatāmi par aizsargu nogabaliem, neskatoties uz to, vaj tie apauguši ar mežu jeb nē.

7. Aizsargu mežos aizliegts: 1) pārvērst meža zemi cita saimniecības veida zemē; 2) korināt uguni laikā no 1. maija līdz 15. septembrim; 3) cirst augošus kokus bez mežu departamenta apstiprināta saimniecības plāna; 4) cirst augošus kokus ārpus vietām jeb vīrs tā daudzuma, kas atļauts pēc apstiprināta saimniecības plāna.

Mežu departamentam tiesība aizliegt lopu ganišanu tādās vietās, kur to prasa aizsargu mērķi un nolūki.

8. Ja 6 p. ar piezīmi minētos zemes nogabalos īpašnieks nekārtīgi ved saimniecību, tad attiecīgus nostiprināšanas darbus valsts var izdarīt uz īpašnieka rēķina, viņa līdzekļu robežās.

9. Aizsargu mežos atļauts cirst un izmantot kritušus un sausus kokus bez sevišķas atļaujas.

10. Mežsaimniecības darbu izdarīšanu un mežsaimniecības plānu sastādīšanu, arī privātos un komunālos aizsargu mežos, izdara mežu departaments uz valsts rēķina.

11. Par dabas pieminekļiem atzīstami tādi meža novadi jeb meža nogabali, kuļus to vēsturiskas nozīmes, skaistuma, zinātniskas vērtības jeb taniis sastopamo retu koku sugu dēļ vēlams uzglabāt dabiskos apstākļus.

12. Meža nogabalos, kas atzīti par dabas pieminekļiem, atļauts cirst un izmantot tikai kritušus un sausus kokus. Kā galvena, starp- un blakus izmantošana, tā arī jebkurš cits saimniecības veids (medīšana, meža kustoņu ķeršana jeb iznīcināšana, lopu ganišana, zāles pļaušana u. t. t.) šādos meža nogabalos aizliegta.

Piezīme. Mežu departamentam tiesība noliegt zinātniskā nolūkā dažos no minētiem p. 11 dabas pieminekļiem arī kritušus un sausus kokus izmantošanu, kā arī atļaut izņēmuma gadījumos medīšanu.

13. Parkos un alejās atļauts vest parku saimniecību. Jebkurš cits meža izmantošanas veids parkos un alejās aizliegts.

14. Meža novadu, viņu daļu jeb ar kokiem apaugušu jeb apstādītu platību ieskaitīšanu aizsargu mežos, dabas pieminekļos, parkos un alejās piekrit ministru kabinetam uz zemkopības ministrijas priekšlikumu.

15. Valstij piederošie dabas pieminekļi, parki un alejas stāv zemkopības ministrijas mežu departamenta pārziņā, kuļam ir tiesība šās platības nodot citu valsts jeb privatīestāžu, organizāciju jeb atsevišķu personu lietošanā

16. Uzraudzība par šo noteikumu izpildīšanu uzlikta zemkopības ministrijas mežu departamentam.

17. Par šī likuma p. 5 neizpildīšanu mežu departamentam ir tiesība noliegt meža izmantošanu līdz tam laikam, kamēr nebūs izgatavots un apstiprināts attiecīgs mežsaimniecības plāns.

18. Soda nauda, kas tiek piedzīta no vainīgiem par mežaizsardzības noteikumu neizpildīšanu, kā arī ta, kas tiek ieņemta no konfiscētu meža materiālu pārdošanas, iemaksājama meža resora speciālos līdzekļos un var tikt izlietota no zemkopības ministrijas mežu departamenta priekš aizsargu mežu, dabas pieminekļu, parku un aleju mežsaimniecības organizācijas un uzlabošanas vajadzībām.

19. Ar šiem noteikumiem atcelts Latvijas pagaidu valdības rīkojums mežu aizsardzības lietā no 8. augusta 1919. g.

1922. g. 14. janvārī.

Ministru prezidents Z. Meierovics.
Zemkopības ministris V. Za muels.

Noteikumi

par nodokli no peldošiem līdzekļiem un pa iekšējiem ūdensceļiem pārvadājamajiem materiāliem.

(Izdoti 1919. g. 16. jūlijā likuma kārtībā.)

1. Nodoklis jāmaksā par pludināmiem koka- un būvmateriāliem, kuļus pārvadā ar kuģiem, laivām, plostiem un citiem peldošiem satiksmes līdzekļiem pa iekšējiem ūdensceļiem pēc še klāptieliktas tabeles, kā arī par pašiem kuģiem un laivām (3. p.).

Šis nodoklis ņemams zelta frankos pēc kursa, aprēķināta finanšu ministra noteiktā kārtībā.

Piezīme. Nodoklis aprēķināms tikai no pilnas vienības, kā piem. no puda, kubikmēra u. t. t.

2. Valsts iestādēm piederošie materiāli un preces, kuļas pārvadā pa iekšējiem ūdensceļiem, nav no nodokļa atsvabināti, tikai to neiekasē tieši bet tādiem materiāliem vedama atsevišķa reģistrācija, uz kuļas pamata ūdensceļu valde periodiski izdara savstarpēju norēķināšanos ar attiecīgiem resoriem.

3. No peldošiem satiksmes līdzekļiem ņemams gadskārtīgi sekošs nodoklis:

- 1) no buksieņu (velkoņu) tvaikoņiem no maš. ind. z. sp. 4 stm.
- 2) no upes preču un pasažieņu tvaikoņiem un motoru laivām, no maš. ind. z. sp. 7 "
- 3) no motorlaivām, jachtām, un kuģiem sportam un izpriecām, ja tās nav pierakstītas jachtklubos, gadskārtīgi 25 "
- 4) no pārceļamām laivām, kā arī no laivaiņiem, kuļas izlieto peļņas nolūkos 25 "
- 5) no liellaivām 25 "

1. **piezīme.** Šo nodokli var samaksāt valsts kasē, attiecīgā ostas valdē vai iekšējo ūdensceļu uzraudzības priekšstāvjiem uz vietām, par ko tiek izdota attiecīga kvīte.

2. **Piezīme.** 3. paragrafā minētais nodoklis peldošiem satiksmes līdzekļiem jānomaksā katru gadu ne vēlāk, kā līdz tekoša gada 1. jūnijam.

3. **piezīme.** Laivas bez mehāniskiem dzinējiem, kuļas kalpo pašu saimniecības vajadzībām, bez kāda speciāla mērķa un zem 25 pēd. garuma, no nodokļa atsvabinātas (izņemot ostu rajonus, kur pastāv atsevišķi noteikumi).

4. Nodoklis samaksājams tān ūdensceļu pārziņa kantori, kuļā rajonā kuģi vai laivas peld un kuļā materiālus uzkrāj vai iesāk pludināt, vai arī atsevišķiem ūdensceļu uzraugiem, kuļi uz to pilnvaroti. Par to izziņo piestātānes.

5. Nodokļu aprēķināšanai peldošo satiksmes līdzekļu un pārvadājamo vai pludināmo materiālu īpašnieki vai to pilnvarotie iesniedz ar savu parakstu attiecīgam ūdensceļu uzraudzības priekšstāvim rakstisku pieteikumu, kuļā jāuzrāda sekoši dati:

1) par kuģiem un laivām ar mehāniskiem dzinējiem jāuzdod to mašīn. indikat. zirgu spēku stiprums, kā arī kādam nolūkam tās kalpo,

2) pārvadājamo vai pludināmo materiālu nosaukums, daudzums pudos, kubikmēros, gabalos (skatoties no kādas vienības nodoklis ņemams) un vērtību frankos,

3) no kādas piestātnes (kur uzkrauts vai iesākts pludināt),

4) uz kāda satiksmes līdzekļa (kuģis, laiva, plosts u. t. t.) materiāls uzkrauts: materiālu īpašnieki un viņu dzīves vietas, kā arī kuļa vai laivas nosaukums un reģistrācijas numurs.

Par šo ziņu pareizību atbild kā kuļa un materiālu īpašnieks, tā arī ziņu pasniedzējs.

6. Uz iesniegto datu pamata (5. p.) ūdensceļu pārzinis vai cita uz to pilnvarota persona (4. p.), aprēķina pienākošos nodokļa sumu un pēc tam par naudas saņemšanu izdod attiecīgu materiālu pārvadātājam sevišķu pavadzīmi un kvīti zem numura, kuļam pastāvīgi jāatrodas pie materiālu pārvadātāja līdz lādīņa novietošanai gala punktā. Kontrolēšanas nolūkā šie dokumenti uz pirmo piepra-

šījumu jāuzrāda ūdensceļu uzraudzības priekšstāvjiem, bet lādīņam vai plostam, nonākot viņu gala punktā, pavadzīmes jānodod vietējā ūdensceļu vai ostas iecirkņa kantori.

No lādīņa vai peldošo līdzekļu īpašnieka iesniegtie pieteikuma saraksti (5. p.) paliek pie pavadzīmes pasāknes.

Piezīme. Reiz samaksāto nodokli neatmaksā.

7. Ja kuļus vai materiālus kontrolējot izrādītos, ka to īpašnieks pasniedzis nepareizus datus, zemākus nekā patiesībā, tad kā soda mērs nodoklis ņemams desmitkārtējos apmēros pret 3. pantā un nodokļu tabelē paredzētām likmēm

8. Par šo noteikuma neievērošanu vainīgie saucami pie atbildības uz soda likuma 138. p. pamata.

9. Līdz ar šī tarifa spēkā nākšanu, „Valdības Vēstneša” 1920. g. № 76 un 138 publicētais pagaidu nodokļu tarifs ar papildinājumiem atcelts.

Pielikums pie 1. panta.

Nodokļa tarifa tabele

par materiāliem, kuļus pārvadā vai pludinā pa iekšējiem ūdensceļiem (upēm, ezeriem, kanāliem).

Materialu nosaukums.	Nodokļa lielums zelta frankos par materiālu vienību, kubikmēros, gabalos u. t. t., pēc tājuma kilometros.		
	Līdz 100 klm	Līdz 200 klm	Vairāk kā 200 klm
I. Koka materiāli.			
1) Baļķi, telefona un telegrafa stabi, pāji, masti, kapbaļķi, kā arī bruses un mūrlatas un tamlīdzīgi materiāli gabalā	0,02	0,03	0,04
Piezīme. 2 botmasti jeb 2 galotnes skaitas par 1 baļķi. Tāpat arī katri 3 sliperi, jeb 3 bluķi, jeb 6 gulšņi, jeb 6 pussliperi skaitas par vienu baļķi.			
2) Stumalka, papirmalka (stenceles) un tamlīdzīga tīrgus prece no kub. ass.	0,15	0,20	0,25
3) Malka, dedzināmā no kub. ass	0,10	0,15	0,20
4) Kūdra (torimalka) no kub. ass	0,03	0,04	0,05
5) Dēji, plankas no standarta	0,20	0,25	0,30
II. Būvmateriāli.			
1) Akmeņi, kaļķakmeņi (plieņi), grants, māli, no kub. ass.	0,05	0,06	0,07
2) Kaļķi un cementu pudā	0,004	0,005	0,006
3) Kieģeļi un dakstiņi no 100 gab.	0,004	0,005	0,006

Piezīme. Lādīņi un materiāli, kuļi še nav minēti, no ūdensceļu nodokļa atsvabināti.

Tāpat no nodokļa atsvabināti materiāli, kuļus izsniedz valdība nopostīto apgabalu atjaunošanai.

Rīgā, 1922. g. 14. janvārī

Ministru prezidents Z. Meierovics.

Finanšu ministrs Ringolds Kalnings.

Noteikumi par dārgmetālu saturošu priekšmetu pārbaudīšanas un apzīmēšanas nodevām.

(Izdoti 1919. g. 16. jūlija likuma kārtībā.)

Nodevu nolikumu (Kriev. lik. kop. V. sēj. 1914. g. izd.) 391. — 397. panti (par dārgmetālu saturošu priekšmetu pārbaudīšanas un apzīmēšanas nodevām) atvietojami ar sekošiem noteikumiem:

1. Par visādu veidu zelta un sudraba izstrādājumu pārbaudīšanu un apzīmēšanu proves valdē, izņemot šo noteikumu 2. — 7. pantos minētos, jāmaksā nodevas sekošos apmēros: par katru šo izstrādājumu gramu zelta — desmit zelta santimi, bet sudraba — viens zelta santims.

2. Par zelta un sudraba kausējumu, stieņu un lapu pārbaudīšanu un apzīmēšanu proves valdē, ja tos apzīme ne kā izstrādājumus, bet kā izejvielas: par katru gramu zelta — viens zelta santims, sudraba — viena desmitā daļa zelta santima.

3. Ja proves valdei nodotās zelta vai sudraba nelielās, līdz diviem gramiem smagās, izvalcētās plāksnītēs jānoteic tikai dārgmetāla saturs (proves noteikšana), tad par zeltu jāmaksā astoņdesmit zelta santimu un par sudrabu — četrdesmit zelta santimu par katru šādu proves noteikšanu.

4. Ja izstrādājums satur zeltu un sudrabu, tad par ta pārbaudīšanu un apzīmēšanu jāmaksā, kā par zelta izstrādājumu (1. p.), ja zelta saturs līdzīgs vai augstāks par sudraba saturu, bet ja

izstrādājumā zelta ir mazāk, kā sudraba, — tad par ta pārbaudīšanu un apzīmēšanu jāmaksā, kā par sudraba izstrādājumu (1. p.).

5. Ja kausējumi, stieņi un lapas, kas nodoti pārbaudīšanai un apzīmēšanai ne kā izstrādājums, bet kā izejvielas, satur zeltu un sudrabu, tad par to pārbaudīšanu un apzīmēšanu jāmaksā: ja zelts tanis ir ne mazāk, kā viena ceturtdaļa no kopēja svara, kā par zelta kausējumiem, stieņiem vai lapām (2. p.); pretēja gadījumā par tiem jāmaksā, kā par sudraba kausējumiem, stieņiem vai lapām (2. p.).

6. Par kabatas pulksteņiem un to korpusiem nodevas maksājamas par gabalu: par zelta pulksteni, kuļa rādītāja puses caurmērs nepārsniedz piecpadsmit Šveices linijas (33,5 mm), — viens franka piecdesmit santimi; bet par lielāku — trīs zelta franki.

Par sudraba kabatas pulksteņiem un to korpusiem — trīsdesmit zelta santimi, neatkarīgi no lieluma.

7. Par bij. Krievijas iestādēs jau apzīmēto lietu pārzīmēšanu jāmaksā viena ceturtdaļa no nodevām, kuļas paredzētas iepriekšējos pantos attiecīgu kategoriju vēl neapzīmētām lietām, bet par citu ārvalstu iestādēs apzīmētu lietu pārzīmēšanu nodevas jāmaksā pilnos apmēros.

8. Pie nodevu aprēķināšanas jāņem vērā sekošais:

a) ja zelta kausējums svej mazāk par simti gramiem, tad nodevas jāmaksā par pilniem simti gramiem; par sudraba kausējumiem, vieglākiem

Rīgas pilsētas kredītbirojs

6. mortifikācijas lēmums. Saskaņā ar 5. septembra 1919. g. 23. aprīļa 1920. g. pagaidu noteikumiem par vērtspapīru mortifikāciju, ievietoti Vald. Vestn. 1. jūnijā 1921. g. № 119 un 29. jūnijā 1921. g. № 141 pasludinājumi, ar kuriem spakšā minēto par nolaupītām uzdoto Rīgas pilsētas kredītbiroja kļu zīmju tureļi tika uzacīnāti 6 mēnešu laikā pieteikties ar savām prasībām attiecībā uz iesludinātām kļu zīmēm, aizrādot ka, ja pieteikšana nenotiks, minētās kļu zīmes atzīs par nederīgām un līdzējām izdos vienīgi derīgus jaunus gabalus.

Table with 5 columns: Lot number, Amount, etc. 4 1/2% Litt. A ā 1000 rbj. 7026 10957 14166 17210 19163

Table with 5 columns: Lot number, Amount, etc. 4 1/2% Litt. B ā 500 rbj. 4176 4547 4567 4648 4688

Table with 5 columns: Lot number, Amount, etc. 4 1/2% Litt. C ā 100 rbj. 3403 3835

Table with 5 columns: Lot number, Amount, etc. 5 1/2% Litt. D ā 1000 rbj. 56 4754 8587 12285 12959

Table with 5 columns: Lot number, Amount, etc. 5 1/2% Litt. E ā 500 rbj. 304 4755 9056 12286 13484

Table with 5 columns: Lot number, Amount, etc. 5 1/2% Litt. F ā 100 rbj. 1 251 259 264 268

Rīgā, 4. jan. 1922. g. № 7. Direkcija.

Liepājas apgabaltiesa

Saskaņā ar savu lēmumu no 1921. gada 1. decembra uz Grobiņas baptistu draudzes lūgumu, uz civ. proc. lik. 2081. p. 2. p. pamata, uzacina obligācijas turētājus, kas izdota par 4000 r. uz Mārtiņa Lapja vārda, 7. martā 1912. g. nostiprināta uz Grobiņas baptistu biedrīvai piederošas nekustamas mantas Grobiņā zem krep. № 60 un iznozaudēta, sešu mēnešu laikā iesniegt obligāciju tiesā. Pie kam tiek aizrādīts, ka pēc min. termiņa noteicēšanas parādu atzīs par amaksātu un obligāciju par iznicinātu, piešķirot līdzējam tiesību pieprasīt parāda izdzēšanu iz zemes nodaljas grāmatām.

Liepājas apgabaltiesa

Saskaņā ar savu lēmumu no 1921. g. 1. decembra uz Jāņa un Maigas Bārs pilnvarnieka lūgumu uz civ. proc. lik. 2081. p. 1. p., uzacina obligācijas turētājus, kas izdota uz Krišā Mačeviča vārda, 21. janvārī 1912. g. nostiprināta uz Jāņa un Maigas Bārs piederošas nekustamas mantas Liepājā zem krep. № 728, uz 16.000 r., tagad skaitas atlikuma sumā 3.000 r. un pārgājusi Krišā Kopštala īpašumā — sešu mēnešu laikā, skaitot no sludinājuma iespiešanas dienas, iesniegt obligāciju tiesā.

Liepājas apgabaltiesa

Saskaņā ar savu lēmumu no 1921. g. 1. decembra uz Jāņa un Maigas Bārs pilnvarnieka lūgumu uz civ. proc. lik. 2081. p. 1. p., uzacina obligācijas turētājus, kas izdota uz Krišā Mačeviča vārda, 21. janvārī 1912. g. nostiprināta uz Jāņa un Maigas Bārs piederošas nekustamas mantas Liepājā zem krep. № 728, uz 16.000 r., tagad skaitas atlikuma sumā 3.000 r. un pārgājusi Krišā Kopštala īpašumā — sešu mēnešu laikā, skaitot no sludinājuma iespiešanas dienas, iesniegt obligāciju tiesā.

Irlavas pagasta tiesa

uzacina visus, kam kādas tiesības vai pienākumi uz p. g. 25. martā Krievijā mirušās Linas Vasilevski, dzim. Smiidi, atstāto mantu, pieteikties šai tiesā sešu mēnešu laikā, skaitot no šā uzacīnājuma iespiešanas „Valdības Vestnesi”.

Tiesības un prasības, par kurām nebūs paziņots min. laikā, tiks atzītas par zudušām uz visiem laikiem.

Irlavas pag. namā, 3. janv. 1922. g. Priekšsēdētāja v. (paraksts). Darbvedis E. Birkmans.

Baldones pagasta tiesa

pamatojamās uz savu lēmumu no 19. dec. 1921. g. un uz pag. tiesu uzst. li. d. 229.—286. p. p. pamata, uzacina mirušās Baldones pag. „Baloža” zaldatu zemes gabala īpašnieka Mārtiņa Baloža mantiniekus pieteikties līdz 2. aprīlim 1922. gadam savas tiesības uz nel. atstāto mantojumu, jo šī dienā tiks aplīrināti tie mantinieki, kuri būs pieteikušies, un vēlāk vairs nekādas ferunas netiks ievērotas.

Baldonē, 19. decembrī 1921. g. Priekšsēdētājs J. Braunšteins. Darbvedis (paraksts).

Latgales apgabaltiesas civilnodala

ar šo izsludina, ka mirušā 5. novembrī 1918. g., Preiļi pag., Daugavpils apr., piederīga Ivana Andreja d. Ručevska privattestaments, ar kuru testatora kustama un nekustama mantā novēlēja Jadvigai Ivanai m. Ručevskai ar apgabaltiesas 15. februārī 1921. g. lēmumu apstiprināt uz izsniegt Jadvigai Ivanai m. Ručevskai pēc 10 r. zīmogu, 30 r. aktu, 5 r. kanceļas nodokļu un 183 r. 75 k. sludināšanas naudas samaksāšanas.

Daugavpilī, 22. dec. 1921. g. № 15759 L. № 81.—1921. g. Priekšsēdētājs J. Kalacs. Sekretara v. I. A. Mikalks.

Rīgas 10. iec. mirtiesnesis,

us civil. ties. lik. 2011., 2012., 2019. un 2079. p. p. pamata uzacina 19. maijā 1919. gada mirušās Paula Špora likumīgos mantiniekus, legatārijus, fideikomisarj., kreditor. u. t. t. pieteikties minētā mirtiesnesā, Rīgā, Marijas ielā 4-a, sešu mēnešu laikā, skaitot no šī sludinājuma iespiešanas dienas „Vald. Vest.”

Ja minētās personas savas tiesības augšā minētā laikā nepieteiks, tad viņas tiks atzītas kā šīs tiesības zaudējušas.

Mirtiesnesis Franckevičs.

Liepājas apr. p-ka palīgs I. iec.

izsludina par nederīgiem, kā nozaudētus, sekošus dokumentus: Latvijas iekšzemes pases, izdotas no Liepājas apr. p-ka pal. I. iec.: Annai Kārļa m. Kalnīt z. № 1384; Annai Anšā m. Saleniek, dz. Kuške z. № 8164; Klāvam Jēkabā d. Miltiņam z. № 8235; Pēterim Jāņa d. Brūnā z. № 6299; Imrali Kārļa m. Jaeger zem № 151; Billai Ernesta m. Dakter z. № 1753; Jāņim Jāņa d. Kivil zem № 12173; Elzai Jāņa m. Mizen № 273; Margrietai Mārtiņa m. Krikman z. № 5899; Pēterim Pēterā d. Anderson z. № 12368; Kristāpam Andreja d. Kambuta z. № 6235; Andrejam Jēkabā d. Kalolā zem № 8187; Iļei Jāņa m. Birzniek z. № 712; Fricim Jēkabā d. Strelēvicam z. № 1948; Mārtiņam Vinēstā d. Laupa zem № 7972 un izdotu no Rīgas III. pol. iec. uz Ilzes Ernesta m. Geize v. zem № 107876; zirgu pases uz Anšā Anšā d. Virpa v. izdota no Durbes pag. valdes zem № 77; Ernesta Indriķa d. Smiida v. izd. no Grobiņas pag. valdes zem № 397; Klāva Jēkabā d. Miltiņa v., izd. no tās pašas valdes zem № 195; Fridriha Fridriha d. Morica v., izd. no Vērgales pag. valdes zem № 135; Mārtiņa Vinēstā d. Laupa v., izd. no Rāvas pag. valdes zem № 5; kara klaus. apl. uz Kārļa Nikolaja d. Švendreica v., izd. no Liepājas kājn. pulka zem № 339 1921. g.; Kārļa Adama d. Tauriņa v., izd. no Liepājas apr. aps. pr-ka 6. jūnijā 1921. g. zem № 4935; Ernesta Andreja d. Brenera v., izd. no 10. Atzputes kājn.-pulka 29. sept. 1920. g. z. № 8444; Jēkabā Miķēļa d. Mackera v., izd. no 11. Dobeles kājn. pulka 25. aprīlī 1920. g. zem № 532.

Rozentovas pagasta valde

izsludina par nederīgu, vai nozaudētu, Latvijas pasi uz pils. Garikolno muižas, Jezuņa Andreja d. Lavrenova vārda, izdota no Rēzeknes apr. 3. iec. pol. priekšnieka 1920. g. 22. nov. z. № 2851.

Nozaudēta un tādējā skaitama par nederīgu Latvijas pase uz Marijas Jāņa m. Zigļevič vārda, izdota no Rīgas 3. policijas iecirkņa priekšnieka 1919. g. 19. novembrī zem № 19831.

Jelgavas apr. pr-ka pal. II. iec. izsludina par nederīgu nozaudētu Rīgas kaņģu un bēglu nod. (karantīnē) apliecību zem № 87883, izdotu Pēterim Jūžā d. Vidējam.

Jelgavas apr. pr-ka pal. II. iec. izsludina par nederīgu no Kroņvalcievas pag. v. 7. nov. 1920. g. zem № 1067, uz Otto Jūžā d. Luksta v.

Nozaudēto atvaļināj. apliec., izd. no galv. štāba pr-ka 21. augustā 1921. g. zem № 25820 uz kapitāna Aleksandra Bertuļa d. Tiltiņa vārda, skaitīt par nederīgu.

Krāslavas miesta policijas priekšnieks

ar šo izsludina par pazaudētiem un tādējā nederīgiem sekošus dokumentus:

- 1) Zirga pase № 504, izdota no Izobelinās pag. valdes 1920. g. 29. augustā uz Adolfa Sostaka vārda; 2) pase № 968, izdota no Izobelinās pag. valdes 1921. g. 2. novembrī uz Antona Vikajna vārda; 3) personas apliecība, izdota no Krāslavas iecirkņa komandanta uz Marijas Panfilo vārda; 4) zirga pase, izdota no Pustinas pag. valdes; 5) personas apl., izdota no Krāslavas iec. kom. uz Arona Zavodņika v.; 6) zirga pase, izd. no Pridruiskas pag. valdes uz Jāņa Boltruk v.; 7) personas apl., izd. no Pridruiskas iec. kom. uz Annas Zalivskaja v.; 8) un pirkšanas dokumenti uz Soras Malas Pota v.; 9) personas apliecību izd. no Pridruiskas iec. kom. uz Franca Naruševič v.; 10) pers. apl. izdota no Pridruiskas iec. kom. uz Voicecha Bartula v.; 11) pers. apl., izd. no Pridruiskas iec. kom. uz Nikolima Migana v.; 12) Latv. pase, izd. no Bornes pagasta valdes uz Annas Rubisa v.; 13) zirga pase (zirgs sirms, 2 ars. 1 v. augst) uz Boleslava Jerševskija v.; 14) Latv. pase, izd. no Krāslavas iec. pol. pr-ka janvārī mēn. uz Annas Naruševiča v.; 15) personas apl. izd. no Krāslavas iec. pol. pr-ka zem № 658, 15. aprīlī 1920. g. uz Annas Lobza v.; 16) Latvijas pase, izd. no Krāslavas miesta valde uz Izaka Pavdva v.; 17) personas apl., izd. no Krāslavas iec. kom. uz Jazepa Jubel v.; 18) zirga pase, izd. no Pridruiskas pag. valdes uz Vikentija Orbita v.; 19) personas apl., izd. no Krāslavas iec. kom. uz Monikas Vorslov v.; 20) Latvijas pase, izd. no Krāslavas iec. pol. pr-ka uz Vasīļija Petrova v. un naudas maks ar 3100 rbj. kontraktis; 21) Latvijas pase un zirga pase izd. no Pustines pag. valdes uz Konstantina Raciris v.; 22) zirga pase zem № 732, izd. no Izobelinās pag. valdes uz Kazimira Rukmana v.; 23) Latvijas pase zem № 141, izd. no Krāslavas pag. valdes 19. oktobrī 1920. g. uz Ludviga Pizana v.; 24) Latvijas nac. pasi, izd. no Lietavas konsulatā uz Reizes Rūmsau v.; 25) personas apl., izd. no Pridruiskas iec. kom. uz Vikentija Mironoviča v.; 26) zirga pase, zem № 378 izd. no Krāslavas pag. valdes 17. sept. 1920. g. uz Ignatija Kupreviča v.; 27) zirga pase z. № 198, izd. no Krāslavas pag. valdes 20. sept. 1920. g. uz Ludviga Žurkeviča v.; 28) Latvijas pase z. № 18 un zirga pase zem № 455, izd. no Pustines pag. valdes uz Donata Vastilevskij v.; 29) pers. apl., izd. no Krāslavas iec. kom. uz Vladislava Gubskij Meļa v.; 30) personas apl., izd. no Krāslavas iec. kom. 15. maijā 1920. g. uz Gonetā Meldera v.; 31) Latvijas pase zem № 60, izd. no Krāslavas iec. pol. pr-ka uz Fatīva Žilbera v.; 32) Latvijas pase, izd. no Krāslavas iec. pol. pr-ka uz Annas Vonoga v.; 33) Latvijas pase zem № 141, izd. no Krāslavas miesta valdes uz Hija Miera v.; 34) personas apl., izdota no Krāslavas iec. kom. uz Antona Plotina v.; 35) personas apl., izd. no Krāslavas iec. kom. uz Modiera Kielas v.; 36) Latvijas pase zem № 283, izd. no Krāslavas iec. pol. pr-ka uz Donata Piērpisco v.; 37) Latvijas pase, izd. no Krāslavas iec. pol. pr-ka uz Viktora Kozlovskij v.; 38) personas apl. zem № 4-6, izd. no Krāslavas iec. kom. uz Hana Kavana v.

Rīgas apriņķa priekšnieka palīgs I. iec.

izsludina par nederīgiem sekošus dokumentus: Latvijas pasi zem № 69, izdota no Iškšiles pag. valdes uz Jāņa, Jāņa d. Linde v.; Ieroču apliecību izdota no Rīgas apr. priekšnieka 1919. g. uz Jāņa, Jāņa d. Linde vārda; Latvijas pasi № 834, izd. no Doles pag. valdes uz Mārtiņa, Mārtiņa d. Šulc vārda; Latvijas pase № 502, izdota no Vaikaz prefektūras uz Annas, Michaila meita Kačūri, dzim. Bogdanov vārda; Latvijas pasi № 503, izdota no Valkas prefektūras uz Jūdēkijas, Vasīļeva m. Kačūri vārda; Latvijas pasi № 2436, izdota no Rīgas apriņķa priekšnieka palīga I. iec. uz Zelmas Izak vārda; Zirgu pasi № 33, izdota no Iškšiles pag. valdes uz Adolfa, Jāņa dēla Zariņa vārda; Zirgu pasi № 72, izdota no Sveciema pag. valdes uz Miķēļa Abolīņa vārda; Zirgu pasi № 17, izdota no Pūķu pag. valdes uz Jāņa, Miķēļa d. Kurbe v.; Latvijas pasi № 1244, izdota no Piķņu pag. valdes uz Jūža, Miķēļa d. Kurbe v.; Latvijas pasi № 10.3.0, izdota no Rīgas 4. polic. iec. priekšnieka uz Rudolfa, Antona d. Krūmiņa vārda; Kara klausības apliecības № 11242, izdota no 9. Rēzeknes kājn. pulka komandiera uz Mārtiņa, Jāņa d. Brūņģis v.; Latvijas pasi № 357, izdota no Ādažu pag. valdes uz Friedricha, Gotharda d. Niedre vārda; Latvijas pasi № 367, izdota no Rīgas apr. priekšnieka palīga I. iec. uz Jāņa Voldemāra, Jūža dēla Ozols vārda.

Krīmuidas pag valde izsludina par nederīgiem sekošus nozaudētus, no viņas izdotus dokumentus:

- 1) Latv. pasi no 5. marīa 1920. g. zem № 113, uz Jēkaba Miķēļa d. Spalle v. un 2) zirga pasi no 5. marīa 1920. g. zem № 227, uz vāgmu piederušo meīnu zirgu.

Pazaudēta zirga pase

zem № 4987, izd. no Rīgas pils. valdes uz Jazepa Ulmera v.

Nozaudēta: 1) ieroču atļauju, 2) medicīn. pas apliecību un 3) naturālji kartiņu uz Roberta Bringera v., skaitīt kā nederīgas. Pamats: 8. polic. iec. protokols no 8. g. 8. dec. zem № 31942.

Nozaudēta un tāpēc skaitama par nederīgu Latv. iekšz. pase, izd. no Ezeres pag. valdes 1921. g. 22. martā zem № 3419, uz Viļa Jāņa d. Velduma vārda.

Rīgas kara apr. pr-ka izsludina par nederīgu nozaudēto karaklausības atvaļ. apliecību, izd. no 2. Ventspils kājnieku pulka komandiera zem № 19083, uz dižkaļ. Friča Adama d. Dage v.

Nozaudēto apliecību, izd. no Rīgas kara apr. pr-ka 1921. g. 27. novembrī zem № 8446338 uz studenta Bernhārda Friča d. Zichmaņa v., dzim. 1899. g. 25. dec., skaitīt par nederīgu.

Pazaudēta atvaļinājuma apliecība uz Miķēļa Miķēļa d. Kazimirenko v., izd. no 5. Cēsu kājnieku pulka komandiera 1921. g. 23. aprīlī zem № 2493, skaitīt par nederīgu. 3172

Pazaudēta Latv. iekšz. pase, izdota no Jaunsvirulaukas pag. valdes 1921. g. 1. jūnijā zem № 1263, uz Antona Antona d. Čapas v. un tādējā skaitīt par nederīgu. 1056

Pazaudēta pase, izd. no Kolberga pag. valdes 1920. g. 26. jūlijā zem № 604, uz Arvīdes Jēkaba meitas Zvejnietis v., skaitīt par nederīgu.

Ar šo izsludina pasi zem № 626, par nederīgu uz Helēnes Andreja m. Lasman v., kuŗa izdota no Talsu apr. pr-ka palīga par I. iecirkni.

Atvaļinājuma apliecību izd. no Rīgas kara apr. pr-ka pārvaldes zem № 31009, 1921. g. 21. jūnijā uz kaŗ. Aleksandra Kārļa d. Kunstmaņa v., skaitīt par nederīgu. 51628

Latv. iekšzemes pase, izd. no Iecavas pag. valdes 1920. g. 31. martā zem № 194, uz Māles Jāņa m. Cielav vārda, pieteikta par nozagtu, kamdēļ skaitīt par nederīgu.

Latvijas pase izd. no Burtnieku pag. vald. 1920. g. 7. aprīlī zem № 584, Augustam Pēterā d. Kārklīnam, pazaudēta un skaitama par nederīgu.

Jaunpils pag. valde, Tukuma apr., ar šo izsludina par nederīgu, kā pieteiktu par pazaudētu, Latv. iekšzemes pasi uz Jāņa Miķēļa Friča d. Dzēlģalva v., izd. no šīs pagasta valdes 1920. g. 30. septembrī zem № 740.

Saldus pag. valde izsludina par nederīgu, kā nozaudētu, Latvijas pasi, izd. no šīs pag. valdes 1920. g. 10. decembrī zem 913, uz Miķēļa Jāņa d. Arāja v.

Viskaju pag. valde, Rīgas apr., izsludina par nederīgu pazaudētu Latv. iekšzemes pasi, izd. no Viskaju pag. valdes 1920. g. 15. jūlijā zem № 254, uz Agneses Mārtiņa m. Melbard v.

Līvānu pag. valde izsludina par nederīgiem pasi, izd. no šīs pag. valdes 1921. g. 2. maijā zem № 1731, un kara klausības apliecību no 2. Ventspils kājn. pulka komandiera 1921. g. 21. martā zem № 4576, uz Alberta Jūža d. Jaudzema v., dz. 1894. g. 18. jūnijā.

Izsludināta par nozaudētu, Latv. pasi uz nederīgu, kā nozaudētu, Linas Indriķa m. Anton v., izd. no Naudītes pag. valdes 21. febr. 1921. g. zem № 139. Jelgavas apr. priekšnieks.

Nozaudēta un tiek izsludināta par nederīgu, Latv. pase, izd. no Valtenberga pag. v. 18. maijā 1920. g. zem № 1033 uz Adolfa Tēpa d. Riešberga vārda.

Šenbergas pag. valde izsludina par nederīgiem nozaudētus: Latv. pasi zem № 91 no 21. apr. 1920. g. un zirga pasi zem № 2 no 18. jūn. 1920. g. izdotu no Šenbergas p. v. uz Kārļa Pēterā d. Grauze vārda. 2044

Nozaudēto tuvbūcēja stūrmaņa dipl. № 1387/11, izdota no Mangļu eksaminācijas komisij. 1913. g. uz Roberta Pēterā d. Kupča vārda, jārnietības departaments ar šo izsludina par nederīgu.

Smiltēnes pag. valde izsludina par nederīgu Pēterā Pēterā d. Strazdiņa nozaudēto kara kl. apliec., izd. 1921. g. 9. martā no arm. saimn. Valmieras glv. noliktav. priekšnieka zem № 1771.

Janovoles pag. valde izsludina par nederīgiem sekošus par nozaudētiem pieteiktus dokumentus: 1) Latvijas iekšzemes pasi № 723 un zirga pasi № 376 uz Jēfima Lavrenā d. Vibornaj vārda; 2) Latv. iekšz. pasi uz Teklas Kirīļa m. Vibornaj v. № 724; 3) Latv. iekšz. pasi № 39 uz Boļeslava Iļņista d. Zaleskij v.; 4) Latv. iekšz. pasi uz Andrēja Jermolaja d. Kudrjavev v. zem № 922; 5) zirga pasi № 513 uz Jermolaja Daģļa d. Kudrjavev v.

Saukas pag. valde, Jaunjelg. apr., izsludina par nederīgu Latv. iekšzemes pasi, izd. no šīs valdes 1920. g. 7. maijā zem № 44 uz Jāņa Jēkabā d. Gobas vārda, kuŗa pieteikta par nozaudētu.

Daugavpilī apriņķa pr-ka palīgs I. iecirkni

izsludina par nederīgiem sekošus nozaudētus dokumentus:

- 1) iekšz. pasi, izd. no Liksnas p. v. zem № 12373 uz Teklas Augustas m. Jonan vārda; 2) iekšz. pasi no tās pašas pag. v. zem № 11634; 3) zirga pase zem № 554 un 4) apliecība uz ieroču turētānu № —, visi dokumenti uz pils. Jāņa Ambrozija d. Jonana v.

Daugavpils apriņķa pr-ka palīgs I. iecirkni

izsludina par nederīgiem sekošus nozaudētus dokumentus uz Jezuņa Donata d. Pļocins vārda:

- 1) iekšz. pasi, izd. no Liksnas p. v. zem № 10656; 2) divas zirgu pases zem № 1700 un 1865 un 3) ieroču atļauju zem № —.

Lielpiatones p. valde, Jelg. apr. ar šo izsludina par nederīgiem sekošus nozaudētus dokumentus, izdotos no šīs pag. valdes:

- 1) Latv. iekšz. pasi zem № 24 no 3. maijā 1920. g., uz Augustes Jāņa m. Pietiņ v.; 2) Latv. iekšz. pasi zem № 265 no 19. jūnijā 1920. g. uz Jāņa Viļa d. Beržinskij v.; 3) zirga pasi, uz Jāņa Viļa d. Beržinskij v., zem № 187 no 27. aug. 1920. g. 1249

Pāles pag. valde, Valmieras apr., izsludina par nederīgiem sekošus nozaudētus dokumentus:

- 1) Latv. pasi, izd. no Pāles pag. v. zem № 488 uz Jāņa Miķēļa d. Kauliņa v.; 2) kara kl. apliecību, izd. no Valm. kara apr. pr-ka 20. jūl. 1921. g. zem № 11019 uz Kārļa Miķēļa d. Preiļa v.; 3) Latv. pasi, izd. no Pāles pag. v. zem № 1160 uz Alfrēda Kārļa d. Magona v.; 4) Latv. pasi, izd. no Pāles pag. v. zem № 1811 uz Jāņa Kārļa d. Eglīša v.; 5) kara kl. apl., izd. no Valm. apr. komandanta 28. sept. 1920. g. ar № 10418 uz Jāņa Kārļa d. Eglīša v.

Priekules policijas priekšnieks,

izsludina par nederīgu Latv. pasi, uz Jūles Ermaņa m. Preis vārda, izd. 30. jūnijā 1920. g. zem № 1444, kuŗa pieteikta par nozaudētu.

Bauskas apriņķa priekšnieka palīgs I. iec.

izsludina par nederīgu nozaudētu Latv. pasi uz Minnas Atta m. Pūtel vārda, izd. no Bauskas pag. v. (№ un datums nezināmi).

Rendas pag. valde izsludina par nederīgu, kā nozaudētu, Latv. pasi uz Miķēļa Mārtiņa d. Hofman v. izdota no Rendas pagasta v. 21. sept. 1920. g. zem № 339.

Izobelinās pag. valde izsludina par nederīgiem nozaudētus pases, izd. no Izobelinās pag. v. uz pilsoņa Antona Jāņa d. Kokina v.: Latv. iekšz. pasi no 21. febr. 1921. g. zem № 1314 un zirga pasi no 30. augusta 1920. gada zem № 1257.

Skrudalīnes pag. valde izsludina par nederīgiem pazaudētus: Latv. pasi № 267, izd. no Skrudalīnes pag. v. 18. maijā 1921. g. uz Jazepa Vikentija d. Rudana v., atvaļin. apliecību № 314, izd. no Jaunjelgavas-Iļukstes kara apr. pr-ka 6. okt. 1921. g. uz Jazepa Vikentija d. Rudana vārda, un zirgu pasi № 178, izd. no Skrudalīnes pag. v. uz Antona Rudana v.

Rundānu pag. valde, Ludzas apl., izsludina par nederīgu Latv. iekšzemes pasi, izd. no Poļeščinas iec. pol. pr-ka 20. aprīlī 1921. g. zem № 1349 uz Viktora d. Gročhojsko vārda, kuŗa pieteikta par nozaudētu aug. mēnesī 1921. g.

Viļciema pagasta valde izsludina par nederīgiem izdotas no šīs pagasta valdes Latv. pases: 1) uz Eduarda Dāva d. Jercena vārdu 31. decembrī 1920. g. zem № 393; 2) uz Matīsa Pēterā d. Rudzīt vārda 22. dec. 1920. g. zem № 371.

Landkoronas pag. valde izsludina par nederīgiem, kā pazaudētu, iekšz. pasi № 1396 uz Fabijana Pēterā d. Svarinskij vārda, izd. no šīs pag. valdes.

Liezeres pag. valde, Cēsu apr., izsludina par nederīgu zirga pasi № 558, izd. no šīs pag. v. Minnā Jēkabson, dzīves vieta šā pag. „Spircūnu” mājā, kuŗa tās pieteikusi par iznicinātu.

Liezeres pag. valde, Cēsu apr., izsludina par nederīgu pasi № 1412, izd. no šīs pag. v. 12. jūn. 1921. g. Mihail Pēterā m. Daktiļ, kuŗa pēdējai nozagta. 2607

Izobelinās pag. valde izsludina par nederīgu nozaudētu zirga pasi, izdota no Izobelinās pag. v. 31. aug. 1920. g. zem № 1361 uz Jāņa Fadeja d. Līpiņa vārda.

Valdgales pag. valde izsludina par nederīgu, kā nozaudētu zirga pasi izdota no Talsu pag. v. 30. aug. 1920. g. № 67 uz meīnu zirgu 15 g. vecu, 1 ars. 14 ver. augstā ar krepēm uz kreiso

Liste № 6.

Kurzemes pilsētu hipot. biedrība

1921. g. 29. decembrī atklāti izlozejot Kurzemes pilsētu hipotēkai biedrības...

Table with 5 columns: Lot number, Area (A, B), and Price. Rows include lots 192-396.

Table with 5 columns: Lot number, Area (A, B), and Price. Rows include lots 35-225.

Table with 5 columns: Lot number, Area (A, B), and Price. Rows include lots 204-310.

Table with 5 columns: Lot number, Area (A, B), and Price. Rows include lots 63-145.

Table with 5 columns: Lot number, Area (A, B), and Price. Rows include lots 26-310.

Table with 5 columns: Lot number, Area (A, B), and Price. Rows include lots 22-89.

Augšā minētās kizuzmes beids ar 25. jūnija 1922. g. nest augļus un top izmaksāta viņu vērtība...

Liepājā, 30. dec. 1921. g. № 1574. Valde.

Rīgas apgabaltiesas 3. civilnod.

amatojoties uz 1920. g. 18. marta likuma par vienīgo maksāšanas līdzekli...

Tāpēc apgabaltiesas 3. civilnodāja uzacina visas personas, kuras būtu tiesības uz augšā aprādīto obligāciju...

Lalgales apgabaltiesas reģistr. nodaļa

dara zināmu vispārībai, ka saskaņā ar apgabaltiesas lēmumu no 21. decembra 1921. g. uz civ. proc. lik. 1460° p. pamata reģistrēti Varkļānu lauksaim. biedrības „Druva” statūti un ievesti bezpeļņu biedrību reģistrā.

Daugavpils, 4. janvārī 1922. g. Priekšsēdētāja v. A. Abuls. Sekretārs v. A. Anziņš.

Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodāja,

uz civ. ties. lik. 2011., 2014. un 2019. p. p. pamata paziņo, ka pēc 1921. gada 14. marta Jekaterinoslavā (Krievijā) nūr. Jāņa Pēteris d. Drābe ir atklājis mant. un uzalcina personas, kam ir uz šo mantojuma vai sakarā ar to kādas tiesības, kā mantniekiem, legatārijiem, fideikomissārijiem, kreditoriem u. t. t., pieteikt šīs tiesības sešu mēnešu laikā minētajā tiesai, skaitot no sludinājuma iespiešanas dienas.

Ja minētās personas savas tiesības augšā uzrādītā termiņā nepieteiks, tad viņas tiks atzītas kā šīs tiesības zaudējušas.

Rīgā, 4. janvārī 1922. g. № 1053. Priekšsēdētāja v. D. Cimmermans. Sekretārs A. Kalve.

Rīgas apgabaltiesas 3. civilnod.

uz civ. ties. lik. 2011., 2014. un 2019. p. p. pamata paziņo, ka pēc 1921. g. 16. februārī Jekaterinoslavā (Krievijā) mirušās Kristīnes Zandera meitas Martinson ir atklājis mantojuma, un uzalcina, kam ir uz šo mantojuma, vai sakarā ar to, tiesības kā mantniekiem, legatārijiem, fideikomissārijiem, kreditoriem u. t. t., pieteikt šīs tiesības minētajā tiesai sešu mēnešu laikā, skaitot no šī sludinājuma iespiešanas dienas.

Rīgā, 4. janvārī 1922. g. № 984. Priekšsēd. v. D. Cimmermans. Sekretārs A. Kalve.

Rīgas apgabaltiesas 3. civilnod

atklātā tiesas sēdē 1921. g. 17. decembrī izklausi Marijas Jāņa m. Soene, dzim. Solih, lūgumu dēļ obligācijas atzīšanas par zudušu, nolēma: 1) atzīt par iznīcinātu obligāciju apstiprinātā par 300,00 r., 1913. g. 8. martā zem № 563, uz nekustama īpašuma Rīgā, 2. hip. iec. zem zemes grāmatas reģistrā № 1033, izdotu no Doroļejas (Darioļ) Sneider, dzim. Trost, par labu Marijai Johana m. Soene; 2) izdot lūdzējam šī lēmuma norakstu iesniegšanai Rīgas-Valmieras zemes grāmatu nodaļai, lai tā viņam izdotu par iznīcinātu atzītas obligācijas vietā tas dublikātu; 3) šo lēmumu publicēt civ. ties. lik. 2092. p. paredzētā kārtībā.

Rīgā, 4. janvārī 1922. g. № 1049/21. Priekšsēdētāja v. D. Cimmermans. Sekretārs A. Kalve.

Liepājas apgabaltiesa

pamatojoties uz savu lēmumu no 5. decembra 1921. g. un saskaņā ar civ. pr. lik. 2687 un sek. p. p., uzalcina personu pie kuras atrodas ķīlu saraksts par 55,000 r. uz p. l. l. saraksta akta, kas izdots grafienei Žemijai Lambsdorf un nostiprināts uz Zari Blumai Vulfson, Jechielim Vulfson un Josselim Fridlenderim piederošām nekustamām mantām Ventspilī zem krep. № 86-A, 86-B un 195, sešu mēnešu laikā iesniegt min. ķīlu sarakstu tiesai.

Pēc min. termiņa noteicēšanas, ķīlu saraksts, kā nozaudētu atzīs par iznīcinātu un grafienei Lambsdorf tiks izsniegts ķīlu saraksta noraksts, kas izpildīs nozaudētā vietu.

Liepājā, 30. dec. 1921. g. № 891/21. Priekšsēdētāja b. V. Binēštams. p. sekretāru B. Zumberg.

Liepājas apgabaltiesa,

saskaņā ar savu lēmumu no 1. decembra 1921. g. uz Kazimira Bertcel lūgumu, uzalcina uz Emma Fedora m. Bertcel piederošās Liepājas nekustamās mantas zem krepasta № 2264 un 2265 — 20. februārī 1908. g. zem žurn. № 141, nostiprinātas uz Fridriha Georgija d. Pucherta vārda izdotas un cedētas uz uzrādītāja vārda obligācijas par 20,000 r. nezināmo turētāju sešu mēnešu laikā, skaitot no sludinājuma iespiešanas dienas, iesniegt tiesai minēto obligāciju jeb paziņojumu par savām tiesībām uz tādā; ja neteikts gadījumā nepieteiktas tiesības tiks atzītas par zaudētām un nozaudētās obligācijas vietā lūdzējam tiks izdots izraksts, kas izpildīs oriģināla vietu.

Liepāja, 3. janvārī 1921. g. № 915/21. Priekšsēdētāja b. V. Binēštams. Sekretārs pal. E. Hūn.

Liepājas apgabaltiesa,

saskaņā ar savu lēmumu no 18. dec. 1921. g., pamatojoties uz 18. marta 1920. g. likuma un civ. proc. lik. 2083. un 2084. p. p. uzalcina obligāciju turētājus, kuras izdotas par 1) 14000 rbl., un 2) par 2000 rbl., 1) uz Michlas Rapoport, dzim. Izraelson un 2) uz Elīsas Baucera vārda un 1) 15. decembrī 1901. g. un 2) 30. aprīlī 1908. g. nostiprinātas uz Etlē Simeļa meitai Bautcer, dzim. Brachman, piederošās nekustamās mantas Liepājas pilsētā zem krep. № 44, mēnešu laikā, skaitot no sludinājuma iespiešanas dienas, ierasties tiesā, līdzņemot minēto obligācijas dēļ iemaksāto 13120 rbl. t. i. parāda ar procentiem samaksāšanu.

Pie kam tiek aizrādīts, ka pēc minētā termiņa noteicēšanas, arī obligācijas turētāja neierašanās gadījumā, parādu atzīs par samaksātu, piešķirot lūdzējam tiesību pieprasīt zemes grāmatu nodaļā parāda izdzesāšanu iz zemesgrāmatām.

Liepājā, 4. janvārī 1922. g. № 910/21. Priekšsēdētājs b. V. Binēštams. Par sekretāru B. Zumberg.

Liepājas apgabaltiesa

1. decembrī 1921. g. uz Aleksandra Strūpa lūgumu un uz 18. marta 1920. g. likumu un civ. proc. lik. 2081.—2086. p. p. nolēma:

1) parādu par 10000 rbl. pēc obligācijas, izdotas uz Mellin konkursa aizgādniecības, pārgājušas Alberta Knopiņa mantojuma masas īpašumā un 15. dec. 1867. g. nostiprinātas uz Aleksandram Mārtigam, Alisei Henrietei Augustei, Herbertam Teodoram Kārlim, Gertrudei Elmai Teofilei un Olga Sofijai Strūpp, Marijai Dankejev, Heknei, Olga un Aleksandram Pavlov, Josefmei Mark un Georgijam un Hugo Lovevič un Marijai Strūpp piederošās nekustamās mantas Liepājas pilsētā zem hipot. № 443. — atzīt par pilnīgi samaksātu līdz ar visām procentēm;

2) atvēlēt lūdzējam pieprasīt zemes grāmatu nodaļā minētā parāda izdzesāšanu iz zemesgrāmatām un 3) iemaksāto naudu glabāt tiesas deponitā līdz kreditora ierašanās, kuņam tad naudu izmaksāt. № 903/21. Liepājā, 12. decembrī 1921. g. Priekšsēdētāja b. V. Binēštams. p. sekretāru Benita Zumberg.

Liepājas apgabaltiesa,

1. decembrī 1921. g., uz Miķeļa un Līzes Dobel lūgumu un pamatojoties uz 18. marta 1920. g. likumu un civ. proc. lik. 2081.—2086. p. p. nolēma: 1) parādu par 800 rbl. pēc obligācijas, izdotas uz Georga Ulricha, Vilhelma d. Pucherta vārda, un 9. decembrī 1900. g. zem žurn. № 1445 nostiprinātas uz laulātiem draugiem Miķelim un Līzei Dobeļem piederošās nekustamās mantas Liepājas pilsētā zem hipotēkas № 1806, atzīt par pilnīgi samaksātu līdz ar visām procentēm;

2) atvēlēt lūdzējam pieprasīt zemes grāmatu nodaļā minētā parāda izdzesāšanu iz zemes grāmatām; 3) iemaksāto naudu glabāt tiesas deponitā līdz kreditora ierašanās, kuņam tad naudu izmaksāt.

Liepājā, 30. decembrī 1921. g. № 28/21. Priekšsēdētāja b. V. Binēštams. Sekretārs pal. E. Hūn.

Liepājas apgabaltiesa,

30. decemb. 1921. g. uz Jēkaba Andža d. Grāvera lūgumu un 18. marta 1920. g. likumu un civ. proc. lik. 2081.—2086. p. p. nolēma:

1) parādu pēc obligācijām nostiprinātām, uz Jēkaba Andža d. Grāverim piederoš. Liepājas nekust. īpašumu zem krep. № 3117, un proti: a) par 2189 r., izdotas no Kristapa Andreja d. Berka uz Marijas Karļa m. Lange, dzim. Brinkman, viņa ar Verpe vārdu un 1. aprīlī 1900. g. zem žurn. № 320 nostiprinātas; b) par 830 rbl., izdotas no tā pašā Berka uz tā pašas Marijas Lange vārdu un 1900. g. 1. apr. zem žurn. № 321 nostipr.; c) par 800 rbl. izdotas šo tā pašā Berka uz tā pašas Marijas Lange vārdu 15. jūlijā 1900. g. zem žurn. № 935 nostiprinātas un d) par 6000 rbl., izdot. no Jēkaba Andža d. Grāvera uz Indriķa Jēkaba d. Cemeļa vārdu 2. martā 1911. g. zem žurn. № 225 nostiprinātas, kādas obligācijas ir pārgājušas Helēnes Kārļa m. Valodze, dzim. Otto īpašumā, atzīt par pilnīgi samaksātiem līdz ar visām procentēm;

2) atvēlēt lūdzējam pieprasīt zemes grāmatu nodaļā minēto parādu izdzesāšanu iz zemes grāmatām;

3) iemaksāto naudu glabāt tiesas deponitā līdz kreditora ierašanās, kuņam tad naudu izmaksāt.

Liepājā, 5. janvārī 1922. g. № 294/21. Priekšsēdēt. b. V. Binēštams. Par sekretāru B. Zumberg.

Liepājas apgabaltiesa,

5. decembrī 1921. g. un pamatojoties uz 18. marta 1920. g. likumu un civ. proc. lik. 2081.—2086. p. p. nolēma: 1) parādu par 3693 r. 35 k., pēc obligācijas izdotas uz Matīdes un Erikas Lindblom vārdiem un 24. maijā 1913. g. nostip. uz Meijeram (Moricem) Bērmanim piederošās nekustamās mantas Ventspilī pilsētā zem hip. № 83, — atzīt par pilnīgi samaksātu līdz ar visām procentēm;

2) atvēlēt lūdzējiem pieprasīt zemesgrāmatu nodaļā minētā parāda izdzesāšanu iz zemesgrāmatām;

3) iemaksāto naudu glabāt tiesas deponitā līdz kreditora ierašanās, kuņam tad naudu izmaksāt.

Liepājā, 12. dec. 1921. g. № 849/21. Priekšsēdētāja b. V. Binēštams. Par sekretāru B. Zumberg.

Liepājas apgabaltiesa,

saskaņā ar savu lēmumu no p. g. 30. dec. pamatojoties uz civ. proc. lik. 2083. un 2084. p. p. uzalcina obligācijas turētāju, kura izdota par 3500 rbl. uz Osipa Antona d. Letvina vārda un 4. decembrī 1910. g. nostiprināta uz Jēkaba Miķeļa d. Aboļiņa piederošās nekust. mantas Liepājā zem kr. № 192, 6 mēnešu laikā, skaitot no sludinājuma iespiešanas dienas ierasties tiesā, līdzņemot minēto oblig. dēļ 24. septembrī 1919. g. iemaksāto 4328 c. r., t. i. parāda ar procentiem samaksāšanu.

Pie kam tiek aizrādīts, ka pēc minētā termiņa noteicēšanas, arī obligācijas turētāja neierašanās gadījumā, parādu atzīs par samaksātu, piešķirot lūdzējam tiesību pieprasīt parāda izdzesāšanu iz zemesgrāmatām.

Liepājā, 4. janv. 1922. g. № 950/21. Priekšsēd. b. V. Binēštams. p. sekretāru Benita Zumberg.

Ludzas apriņķa 3. iecirkņa mirtiesnesis

uz 1239. p. civ. lik. krāj. X sējuma un 1401. p. civ. lik. pamata paziņo, ka pēc mirušā 21. novembrī 1921. g. Andreja Taduļa d. Jurkana palicis mantojums, pie Upeitnieku sādās, Zaimuļiņas pagastā, Ludzas apriņķī, un uzalcina visus, kam būtu uz šo mantojuma, vai sakarā ar viņu kādas tiesības kā mantniekiem, legat., fideikom., kreditoriem un t. t. pieteikt savas tiesības sešu mēnešu laikā, skaitot no šī sludinājuma iespiešanas dienas „Valdības Vēstn.”, mirtiesnesīa kamerā Kārsavas miestā.

Pēc šī termiņa noteicēšanas tiesību pieteikšana netiks ievērota, Mirtiesnesis J. Rozentals.

Rīgas 2. iec. mirtiesnesis,

pamatojoties uz savu lēmumu no 24. decembra 1921. g. un dibinoties uz civ. proc. lik. 1460°—1460^o7. p. p. izsludina par iznīcinātām pilnvaras, kuņas laulātie draugi Jozais un Jozefa Načas izdevuši Ivanam Iļjakisam un zvērinātam advokātam Aleksandram Bočagovam ar tiesību pārvaldīt un atsavināt pilnvaru deviņiem kopīgi piederošu nekustamu īpašumu, atrodos Rīgā, Gertrudes ielā № 117, 3. hipotēkas iec. un ievesta zemes grāmatu reģ. zem № 1933, kuņas pilnvaras 1920. g. 17. februārī apliecinātas no Rīgas notara Tranzoita uz Iļjakisa vārda zem № 651 un uz Bočagova vārda zem № 653.

Rīgā, 2. janvārī 1922. g. Mirtiesnesis (paraksts).

Daugavpils apr. 1. iecirkņa mirtiesnesis,

saskaņā ar savu 1921. gada 31. decembra lēmumu, civ. proc. lik. 1401. p., civ. lik. 10. sēj. l. d. 1239. p., paziņo, ka pēc 1913. g. februāra mēnesī mirušā Fageļa Fedota d. Semjenova-Treļakova īpašmā mantoj. un uzalcina visus, kam uz šo mantojumu, vai sakarā ar viņu, būtu kādas tiesības kā mantniekiem, pieteikt šīs tiesības sešu mēnešu laikā, skaitot no šī sludinājuma iespiešanas dienas „Valdības Vēstnesī”.

Daugavpils, 5. janvārī 1922. g. Mirtiesnesis Ducemans.

Ramkas pag. tiesa,

Cēsu apriņķī, rikodamies pēc sava lēmuma 21. decembrī 1921. g. un pamatojamies uz p. t. lik. 222—226. p. p. uzalcina visus: 21. septembrī mirušā Ramkas „Celmīgu” mūjas rentnieka Pēteris Raģe (ari Raģis) mantniekus pieteikties pie šīs tiesas sešu mēnešu laikā, skaitot no šī sludinājuma iespiešanas trešo reizi Valdības Vēstnesī.

Tiesības un prasības, kuņas nebūs šai noteiktā laikā pieteiktas, tiks atzītas par zaudētām uz visiem laikiem. Ramkā, 29. dec. 1921. g. Priekšsēdētājs v. A. Cīrulis. Darbvedis Misiņš.

Jaungulbenes pag. tiesa,

Valkas apriņķī, caur šo uzalcina mirušās Jaungulbenes pagasta „Dankstu” mājas daļas īpašnieces Annas Kalniņ mantniekus, parāda dēvējus un gēmejus jeb citus kādus pretendētus pieteikt savas tiesības uz nel. atstāto mantu šai pagasta tiesai sešu mēnešu laikā, skaitot no sludinājuma iespiešanas trešo reizi „Valdības Vēstnesī”.

Termiņā nepieteiktas tiesības ieskaitīs par spēku zaudējušām. Jaungulbene, 10. decembrī 1921. g. Priekšsēdētāja v. A. Vilhelms. Darbvedis (paraksts).

Kuldīgas pagasta tiesa,

rikojoties pēc pag. ties. ust. 2. d. 222.—226. p. p., uzalcina Rīgā, febr. m. 1917. g. mirušā Jāņa Māriņa d. Bērziņa mantniekus pieteikt šai tiesai savas mantošanas tiesības uz nel. atstāto mantu sešu mēnešu laikā, skaitot no šī sludinājuma iespiešanas trešo reizi „Valdības Vēstnesī”.

Pēc šī termiņa noteicēšanas, mantošanas tiesības tiks apstiprinātas tikai tie, kas savas tiesības būs pieteikuši. Kuldīgā, 12. decembrī 1921. g. Priekšsēdētājs (paraksts). Darbvedis (paraksts).

Gudenieku pag. tiesa,

Aizputes apr., pamatojamies uz savu lēmumu no 5. decembra 1921. g. un p. g. pag. tiesu ust. 2. d. 222. p., uzalcina mirušās 1918. g. Gudenieku pagasta zemes gab. № 35 īpašnieces Trīnes Kannieķ mantniekus, pieteikt šai pag. tiesai savas mantošanas tiesības vai prasības uz nel. atstāto mantojumu, sešu mēnešu laikā, skaitot no šī sludinājuma iespiešanas trešo reizi „Vald. Vēstn.”.

Pēc šī termiņa noteicēšanas, mantošanas tiesības tiks apstiprinātas tikai tie, kas savas tiesības būs pieteikuši. Gudeniekos, 15. dec. 1921. g. № 225. Priekšsēd. J. Goldbergs. Darbvedis (paraksts).

Trikātas pagasta valde

izsludina par nederīgiem sekošus pazaudētus dokumentus: 1) pasi, izdotu no Trikātas pag. valdes 8. jūnijā 1920. g. zem № 200; 2) ieroču atļauju, izdotu no Valkas apr. priekš. 1920. g.; 3) velospēda atļ., izdotu no Valkas apr. priekš. 1920. g. un dažād. kvitens un dokumentus.

1

Jelgavas apgabaltiesa

uzalcina „Hübberg” muižas īpašnieku Jāni Pīmi ierasties šai tiesā un saņemt no Mīles Vincis šīs tiesas deponitā valsts kases Jaunjelgavas nodaļā 29. okt. 1921. g. pret kvitē zem № 3450 iemaksāto dzimstības maksu trīspadmit r. apmērā par 1921. g. otro pusī.

Jelgavā, 9. janvārī 1922. g. Priekšsēdētāja v. A. Lauke. Sekretārs Zandersons.

Lejas pagasta tiesa,

Valkas apr., pamatojoties uz sava lēmuma no 9. dec. 1921. g. un pag. tiesas ust. 2. d. 222.—226. p. p. ar šo uzalcina mirušā ša pag. „Meļņas salas” mījas Julijs Magozija mantniekus, parāda dēvējus un gēmejus u. t. t. pieteikt šai pag. tiesai savas tiesības un prasības sešu mēnešu laikā no šī sludinājuma iespiešanas dienas trešo reizi Vald. Vēstnesī.

Pēc augšminētā termiņa noteicēšanas, nekādas prasības vai rak netiks pieņemti. Tikai pieteikušies mantnieki tiks apstiprināti mantošanas tiesībās. Priekšsēdētājs J. Burka. Darbvedis Skrodels.

Rūjenes iecirkņa policijas priekšnieks

izsludina par nederīgiem sekošus nozaudētus dokumentus: 1) № 200 uz Ernāga Kārļa d. Smelno v., izd. no Ternejas pag. v. 31. martā 1920. g.; 2) № 71 uz Benjamiņa Indriķa d. Tentera v. no Jēru pag. v. 23. martā 1920. g.; 3) № 2123 uz Friča Miķeļa d. Balod v. no Rūjenes pol. pr. ka 26. maijā 1920. g.; 4) № 623 uz Pēteris Libas d. Jambura vārda, no Ungurpils p. valdes 19. martā 1920. g.

Kaņa kl. apliecinību uz Friča Miķeļa d. Balod v., izd. no Latg. diviz. tanku lazarētes un 2 zīmes uz tā pašā v., par nodotām Smiltēna ādumituvei, Rūjēnē, ādām.

Poļesētas iecirkņa policijas priekšnieks

izsludina par nederīgiem sekošus nozaudētus dokumentus: 1) zirga pasi zem № 8 no sept. m. 1920. g. uz Alberta Alekseja d. Kiščenko v. un 2) apliecinību zem № 2357 no 6. dec. 1921. g., izd. no Poļesētas iec. pol. pr. ka uz Alberta Alekseja d. Kiščenko v. par noņemto no viņa Latvijas pasi līdz gadu noskaidrošanai.

Rīgas apriņķa priekšnieka palīgs III. iecirknī

izsludina par nederīgiem sekošus nozaudētus dokumentus: 1) armij. personas apliecinību, izd. no Suntužu raj. komandanta 1919. g. uz Annas Miķeļa meitas Ozoliņ vārda; 2) zirga pasi, izd. no Rikteres pag. v. 1920. g. uz Jāņa Indriķa d. Ozoliņa vārda; 3) armij. personas apliecinību, izd. no Suntužu raj. komandanta 17. dec. 1919. g. zem № 545 un zirga pasi, izd. no Kastranes pag. valdes 13. janv. 1920. g. zem № 182 uz Jāņa Jura d. Sneidera v.; 4) zirga pasi, izd. no Lauberes-Ozolu p. v. 20. martā 1920. g. zem № 62 uz Jāņa Liepiņa v.; 5) Latv. iekšzemes pasi, izd. no Dērbenes p. v. 1920. g. uz Vilhelma Richarda d. Kestera v.

Stukmaņu policijas priekšnieks

izsludina par nozaudētu un nederīgu Latv. pasi zem № 334, izd. 14. maijā 1920. g. uz Marijas Grigora m. Spātc vārda.

Metones pag. valde izsludina par nederīgu Latv. pasi izd. no 8. jūnijā 1921. g. zem № 1190 uz Kristapa Jaņa d. Mainieka v. 1817

Jaunlaicenes pag. valde ar šo izsludina par nederīgu pazaudēto zirga pasi zem № 108, izd. no ša p. valdes uz Jāņa Zāg vārda. 2842

Bases pag. valde ar šo izsludina par nederīgu, kā nozaudētas, no viņas izd. zirgu pases no 15. jūl. 1920. gada zem № 191 un 195 uz Jāņa Toma d. Kalfenika v. 432

Dobeles pag. valde izsludina par nederīgu nozaudētu Latv. iekšc. pasi, izd. no Rīgas pils. II. polic. iec. pr. ka 26. febr. 1920. g. zem № 88391 uz Katrinas Zamuļa m. Lauč v. 1781

Nozaudēta Latv. pase № 10698 uz Miķeļa chaila Georga d. Maculvič vārda, izdota 30. martā 1921. g. no Daugavpils pilsētas prefekta, kuņa skaitāms par nederīgu.

Nozaudēto person. apliecinību, izdota no 11. Dobeles kājn. paika, dērga līdz 31. decembrim 1921. g. zem № 2329, leitnantam Skrob, Kārlim Jāņa d., skaitīt par nederīgu.

Pazaudēta un tamdēļ uzskatāma par nederīgu nederīgu pase № 617, izdota no Landskoronas pag. valdes uz Rozālijas Antona meitas Malinovskajas vārda. 3335

Nozaudēta un tamdēļ atzīstama par nederīgu apliecinību zem № 88073 izdota 4. sept. 1921. g., no kara gūstekņu un begļu atsvabināšanas komisijas Rīgā uz Jēkaba Matīša d. Levica vārda.

Skrudalīnas pag. valde izsludina par nederīgu zirga pasi zem № 482, izd. no Skrudalīnas pag. valdes 4. jūn. p. g. uz Miķeļa Dubrovskij v.

1